

UITGAVE VAN DE ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, P.O. BOX 578-CURACAO N.A.

J U B I L E U M N U M M E R 1962 - 1967 .

20 AUGUSTUS 1967.

VIJF JAAR A.S.D.A. WEL EN WEE.

Op 3 september 1962 werd nu dus 5 jaar geleden de eerste onderwater sportvereniging, de ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, beter bekend als A.S.D.A. opgericht. Hoofdinitiatiefnemers waren Henk Donkersloot en Ole Hansen, bijgestaan door Cappy Lenderink, Roger Dane, doktoren Kroon en Haneveld, Rob Schouten, Gerrit Klay, Fred Fischer, en later Bob Oomen.

Helaas ging Henk al spoedig verloren voor de ASDA, door overplaatsing naar Nederland. Hierna is het ontegenzeggelijk Ole Hansen waarom de hele ASDA draaide. ASDA en Hansen werden één begrip. De vooral in den beginne enorme hoeveelheid administratie en correspondentie, alsook de onontbeerlijke instructie, werden door deze actieve secretaris altijd met een glimlach afgehandeld. Het was dan ook geen wonder dat Ole Hansen in 1964 Cappy Lenderink als voorzitter opvolgde, toen Cappy tot erelid werd benoemd. Het devies van de ASDA was het propageren van de duikveiligheid, en de uitbreiding van deze fascinerende sport door deugdelijke instructie.

De duikschool, onder ASDA auspiciën heeft dan ook met gratis hulp van Marine Duikofficiëren ruim 60 scuba-duikers opgeleid. Namen als Lex Thiel, Jan Peters en Wim Treffers zijn dan ook voor de ASDA en vanzelfsprekend voor de zestig gebrevetteerde duikers een begrip en tevens een garantie voor een goede duiker.

Het ledental van de vereniging schommelde constant tussen de 30 en de 40. Het over de gehele wereld steeds groter wordende enthousiasme voor deze jonge enerverende- en sensationele sport deed ook op de Ned. Antillen haar invloed gevoelen en de ASDA kwam tot bloei. Geen enkele vereniging ontkomt echter aan tegenslagen en van deze duikersziekte bleef ook de ASDA niet verschoond. Het streven om tot instructie te geraken met eigen ASDA-instructeurs, kon gezien de vele vrije tijd die hiervoor moest worden opgeofferd, niet worden gerealiseerd.

Door repatriëring van de Marine-duikofficieren kwam de zware taak van instructie neer op een enkeling. De hoge aanschaffkosten van het duikmateriaal en verdere financiële problemen, met een verzadigde lokale scuba-duikleerlingen interesse, hadden tot gevolg dat de duikschool ophield te bestaan. De verkoop van het tweedehands materiaal redde tevens de financiële positie van de club.

Ergens in de vergeelde notulen staat geschreven :

" Lack of instructors and the old faces left, ASDA fell in a slump"

Een nieuw bestuur met jonge duikers begon met het regelmatig organiseren van duikactiviteiteneinde de leden bezig te houden. Desondanks duurde het toch bijna 2 jaar, voordat er weer nieuw leven in de ASDA werd geblazen. Nieuwe frisse ideeën brachten zelfs weer een verhoging van het tot 20 afgezakte ledental.

De A.S.D.A. is in de Ned. Antilliaanse gemeenschap echter een begrip geworden, EEN DUIKBEGRIP.

Door opleiding van een tweetal speciale politieduikers is het streven naar veiligheid altijd primair geweest. De Overheid heeft meerdere malen een beroep gedaan op ASDA-duikers, die steeds hun taak tot volle tevredenheid wisten te volbrengen. ten dienste van de gemeenschap. Zelfs werd van de Commandant Zeemacht Ned. Antillen een tevredenheidsbetuiging ontvangen i.v.m. verleende ASDA-assistentie bij het tragisch duikongeval op de kruiser Rotterdam.

De ASDA kan trots zijn op het feit, dat gedurende 5 afgelopen jaar, geen van haar gebrevetteerde duikers door duikongevallen is omgekomen. De heer Spencer, die in februari 1963 bij een duikongeval het leven liet, was geen ASDA-lid.

De ASDA is tenslotte bijzondere dank verschuldigd aan Cappy Lenderink, die de ASDA altijd met raad en daad heeft gesteund.

Vanaf deze plaats wil ik dan ook de Antillian Scuba Diving Association van harte gelukwensen met haar 5-jarig bestaan en speciale dank uitbrengen aan ASDA-groten zoals Henk Donkersloot, Ole Hansen, Cappy Lenderink en alle anderen, die 5 jaar geleden reeds de zo benodigde veiligheid bij het duiken noodzakelijk achtten. Deze duikers kunnen nu op dit 5-jarig jubileum van HUN duikvereniging de ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, hun werk bekroond zien.

Dick Hoogerwerf
(namens alle leden)

ONZE TOEKOMST LIGHT IN DE ZEE.

De zee bestaat zo'n slordige 1 á 2.000 miljoen jaar en bedekt ongeveer 70% van het aardoppervlak. De gemiddelde diepte van de oceanen is 3.900 meter, met een diepste punt van pl.m. 10.830 meter in de buurt van de Philippijnen. De gemiddelde temperatuur van de oceanen bedraagt pl.m. 60 ° F. De laagste temperatuur ooit gemeten in oppervlakte water te Nova Scotia bedroeg 26 ° F. In de zee zit voldoende zout om geheel Europa met een laag van 1.600 meter dikte te bedekken. (zoutgehalte 35 per mille) De blauwe kleur van de zee ontstaat door weerkaatsing van het zonlicht op de watermoleculen. Het licht kan doordringen tot een diepte van hoogstens 1.800 meter. De helderheid van het zee water is o.m. afhankelijk van : de lichtbron, de invalshoek van het licht, beweging van het water en verontreiniging.

De gezamenlijke oppervlakte van de zeeën en oceanen bedraagt plus minus 302.000.000 kubieke mijl. De zee bevat al hetgeen op land is te vinden en wellicht in veel grotere hoeveelheden. De goudwaarde van 1 kubieke mijl zeewater bedraagt \$ 9.000.000,-. De totale goudwaarde van alle oceanen en zeeën bedraagt pl.m. \$ 2.718.000.000.000.000,- De totale waarde aan delfstoffen etc. onderwater is dan ook onschatbaar.

Het behoeft dan ook geen betoog, dat de laatste tijd vele ogen gericht zijn op de zee en haar rijkdommen, vooral nu deze hier en daar op aarde uitgeput beginnen te raken. Veel te laat heeft men echter het belang van de zee voor de mensheid ingezien. IJlings wordt nu getracht deze rijkdommen zo spoedig mogelijk te bemachtigen, doch evenals de visserman boven water nodig is om de vis te vangen, zullen er mensen onderwater benodigd zijn om de zee haar delfstoffen in exploitatie te brengen.

Het is in deze eeuw, dat zulks met man en macht wordt geprobeert. De ontwikkeling van het duiken is dan ook enorm en meer dan 7.000.000 mensen beoefenen het scubaduiken als sport, na de uitvinding van de Aqualong door Cousteau in 1942.

Toch staat het duiken voor wat betreft het duikmateriaal nog in de kinderschoenen. Verbeteringen en vernieuwingen zijn dan ook niet van de lucht. Opzienbarende vindingen worden gedaan, zoals bijv. een recente uitvinding van Jim Woodberry, een jonge student, die de zgn. cryogenic scuba uitvond. Deze apparatuur werkt met vlocibaar gemaakte gassen in bevroren toestand gebracht, die weer verwarmd de duiker het benodigde ademhalingsmedium verschaffen. Met deze apparatuur kan de scubaduiker reeds 7 á 8 uur onderwater blijven.

Het grote probleem blijft echter de decompressietijd. Decompressie is namelijk afhankelijk van 2 factoren t.w.: diepte en tijd.

Bovengenoemde apparatuur kan dus wel een langere decompressietijd opvangen, maar voorkomt deze niet.

Dr. C.F. Bond, leider van het Amerikaanse "Man in the Sea Programm" heeft reeds officieel verklaard, dat een duiker die een kleine operatie aan de luchtpijp ondergaat, met een speciaal gasmengsel, 2 uur nuttig werk kan verrichten op een diepte van maar liefst 3.600 meter. Bij deze mogelijkheid zijn geen decompressietijden, noch decompressiestops benodigd.

Ook zullen binnenkort ultramoderene onderwatervaartuigen, uitgerust met de meest gevoelige apparatuur, elke diepte van de oceaan kunnen bereiken en elk gewenst plekje afzoeken. Ongetwijfeld zal de mens binnen niet al te lange tijd zonder enige bijzondere inspanning, naar willekeur op elke gewenste diepte kunnen verblijven voor onbepaalde tijd.

Dan zal ook deze verovering van de zee, als het zoveelste wapenfeit van de mensheid in de geschiedenis worden geboekstaafd. De jeugd uit die tijd zal meewarig glimlachen bij het zien van tentoongestelde loodzware en onnodig grote aan tijdsbeperking gebonden duikapparatuur van onze tijd, hetzelfde wat wij nu beleven bij het zien van de eerste vliegtuigen, geconstrueerd uit hout, canvas en ijzerdraad, in vergelijking tot de hypermoderne majestueuze jets.

Daarom wordt het hoog tijd, dat de mens zijn aangeboren angst voor de zee en haar bewoners laat varen.

Er zijn twee groeperingen:

- a) Degenen, die het avontuur zoeken, ontdekkingen doen, de wetenschap dienen en die een risico durven nemen.
- b) Degenen, die negatief staan tegenover elke nieuwigheid, onder het motto : " Het is goed genoeg zoals het is, dus waarom risico's te nemen, waarvan de uitkomst dubieus is. "

Voor de verdere ontwikkeling van het duiken is uiteraard alleen maar de tweede groep van belang. Er MOETEN risico's genomen worden. Gelukkig is bij de jeugd, die met de huidige ontwikkeling is opgegroeid, een gelijke tred houdende belangstelling voor het duiken te constateren. De moderne jeugd zwemt, rijdt auto, doet aan judo, etc.

Veiligheid is de jeugd om haar durf, die helaas maar al te vaak verveerd wordt beoordeeld. Roekeloosheid is ergens ook durf. De ouders staan absolute veiligheid voor, een veiligheid echter die zijzelf ook niet in handen hebben. Slechts God kan deze veiligheid geven. Vaya con Dios, Ga met God," zoals de Mexicanen zeggen.

Op onze jeugd van vandaag wil ik een beroep doen om te leren duiken, om te helpen de zee te veroveren. Onze toekomst ligt in zee. We hebben durf en moed nodig om de vele geheimen te ontsluiten en deze dienstbaar te maken aan de mensheid.

DE DEUR STAAT REEDS OP EEN KIJK, DUW HEM HELEMAAL OPEN.

Dick Hoogerwerf
(voorzitter)

VIJFDAG TE SAN JUAN DD. 13 (ongeluksdag ?) AUGUSTUS 1967.

Weg van negen precies, vertrok de 14 auto's lange ASDA-karavaan op weg naar Playa Larga te San Juan. De eigenaar van de baai had een goede zondag a raison van 14 x fl.2,- is fl. 28,- entreegeld. Nieuwe duikers probeerden met succes de prijs te drukken, door bij elkaar in de auto te kruipen en hun eigen vehikel bij het landhuis achter te laten.

Playa Larga een stuk tropische schoonheid. Wat is er mooier dan onze Caraïbische zee, op een zonnige morgen. Een gelukkig gevoel doorstroomde mij om dit wederom te mogen meemaken, temeer daar ik in dit water kan duiken en zodoende ook nog de schoonheid onderwater mag genieten.

De meeste duiker lieten zich dan ook al snel uitdagen en het duurde niet lang of het team Hansen/Maduro ging te water, al gauw gevolgd door Durrer/Kleef/Sporry. Skindivers Oomen/Schuitmaker/Smmeroh waren ook snel te water zodat Wim v/d Hout zich moest haasten om mee te kunnen. De ouderen, Hoogerwerf/Christiaan en Boekhof/v.Loon deden het iets kalmer aan.

De maribomba's lieten zich ook weer van hun beste zijde zien en namen de jongste spruit Boekhof. Opperhoofdmeester Christiaan nog manmoedig het gif uit en een halve lamoenchi deed de rest, geluisterd door een stereo blerconcert van het slachtoffer.

De vangst : Alle eer ging deze keer naar het team v.Kleef/Sporry/Durrer, die de grootste, mooiste en tevens zwaarste vis vingen, w. een caranja van een kilo of 6 - 7 . Geen wonder eigenlijk, zij werden opgeleid door Moby Dick. De skindivers-groep had de beste vissen, dat zijn we gewend van Bob Oomen en gevolg. 1 baracuda's, 1 djogoro, 1 rog, en 1 gato. Hansen/Maduro 1 baracuda en 2 groupers. Lemmens en pardner kreeft en vissen, en de combinatie Hoogerwerf/Christiaan die het op dieper water hadden gezocht, hadden desondanks maar 1 kreeft. Boekhof/v.Loon hadden een snorkel en een stuk lood gevonden. Ze hadden echt naar de

overblijfselen van deze duiker, die zo slordig was geweest gezocht, maar de stoffelijke resten werden niet aangetroffen. Van de ASDA-leden wordt ook niemand vermist, dus.....! De teamgenoten de Groot/Koper waren verdwenen voordat er inventaris van hun vangst kon worden opgemaakt.

Tot onze spijt misten we trouwe deelnemers zoals : Selhorst, Brandt en Winkel, Streden en Candelaria en de minder trouwen zoals Papy Martinez, v/d Reid, v. Rossum . De overige niet aanwezigen hadden netjes afgezegd i.v.m. onvoorziene omstandigheden.

We mogen echter niet ontevreden zijn over de opkomst, noch over de resultaten. De baai is vrij groot zodat de meeste leden hun eigen, schaarse schaduwplekje opzochten, maar de stemming was opperbest. Zelfs Wim Blok kwam nog in zijn eentje later aan en was de laatste die vertrok. We mogen dan nog hopen dat de aanwezige niet-leden van de ASDA er spoedig toe zullen over gaan ons ledental te versterken. Een nieuw gezicht was dat van Dr. Bockhof, die de "right spirit" heeft om een goede ASDA-duiker te worden. Dan nemen we naar weer afscheid tot onze onderwater-jubileum-sterrit op 3 sept. 1967 te Jan Thiel om 10.00 's morgens. We rekenen op een iedr.

Dick Hoogerwerf.

BESTUURSNIEUWS

Op 3 september a.s. organiseert de A.S.D.A. in verband met haar 5 - jarig jubileum een ONDERWATER-PUZZEL-STERRIT, opgesteld en uitgezet door de Bestuursleden Hoogerwerf/v.Loon.

Er zullen 3 prijzen worden beschikbaar gesteld t.w. 3 x 2 bekertjes met inscriptie en 1 team-troostprijs.

Deelname staat open voor alle scuba-duikers van de gehele Ned. Antillen.

Voor niet leden is deelname gratis en ook voor ASDA-leden die dezelfde dag 's avonds om 20.00 uur niet zullen deelnemen aan de rijsttafel in Restaurant LAM YUEN, naar we mogen aannemen U allen bekend.

Inschrijfgeld/toerkosten voor de vreetgragen bedraagt:

Bid met dame : Fl. 3,-

Bid alleen : " 2,-

Voor alle verdere inlichtingen : Dick Hoogerwerf tel. 36546.

Opgeven voordien zal ten zwaarste op prijs worden gesteld, zodat de begroting sluitend kunnen maken. Bij voorbaat succes toegewenst en we kunnen slechts hopen dat de 3-sterrit kampioenen ASDA-leden zullen zijn.

tappen werden genomen om een Duik Veiligheids Raad voor de Ned. Antillen op te richten, waarin vertegenwoordigers van de Regering, van het Eilandsbestuur, de Politie, Koninklijke Marine, Medici, en van alle duikorganisaties zitting zullen nemen, teneinde de veiligheid bij het scuba-duiken veilig te stellen. Verdere gegevens zullen in het eerstvolgende nieuwsblad worden bekend gemaakt.

et ligt in de bedoeling van het Bestuur de rijsttafel-avond op september '67 te benutten als een soort Byzondere Algemene ledenvergadering te benutten. Punten van behandeling zullen o.m. zijn : de vervanging van de Secretaris Peter v. Herksen die van maanden buitenlands verlof geniet.

De werkzaamheden stapelen zich snel op (zie dit nieuwsblad) en dit vereist assistentie. Gedacht is de heer Boekhof, Inspecteur van Politie, te verzoeken het Bestuur tijdelijk te versterken, totdat Peter weer terug is. Andere kandidaten worden gaarne ingewacht bij Dick Hoogerwerf, Redacteur van onze nieuwsbrief. Er is maar een vereiste, of liever gezegd twee : ontzettend veel vrije tijd beschikbaar hebben en kunnen typen.

Een ander punt dat behandeld dient te worden is een voorgestelde nachtduik op of omstreeks 19 september te Jan Thiel (volle maan gegarandeerd) Gaarne horen wij Uw mening en interesse hieromtrent.

Dick Hoogerwerf is met Dave Meyer, geoloog/bioloog student van the Dept. of Geology - Yale University U.S.A. op jacht geweest naar CRINOIDEA en wel NEMATER RUBIGINOSA. Gemakshalve heeft Dick het beest omgedoopt in pluimstaart zeester. Het is hen gelukt verschillende prachtexemplaren te bemachtigen en wel een groene, oranje, zwarte en zwart-witte variëteit. Onze Dave Meyer stond te Jan Thiel te dansen van geluk en we zijn blij dat de ASDA zijn public relations op deze wijze verzorgd.

Teneinde iets meer bekendheid te krijgen in de meningen van onze leden hun opinies t.a.v. de sport die zij beoefenen, zou het Bestuur het ten eerste op prijs stellen indien alle leden, schriftelijk of telefonisch onderstaande vragen zouden willen beantwoorden. Nogmaals: we hebben jullie gegevens nodig om dit blad in stand te kunnen houden. Het is jullie nieuwsblad, dus draag ook je "duikje" bij.

1. Wat heeft je ertoe bewogen te gaan scuba duiken ?
2. Wat denk je van de toekomst van de scuba duiksport ?
3. Wat verwacht je (persoonlijk) van de ASDA als duikvereniging ?
4. Wat was de meest emotionele, interessante of spannendste belevenis die je onderwater hebt meegemaakt tot nu toe ?

Bij voorbaat onze dank en de brievenbus van onze redacteur is inmiddels vergroot. Het bekende tel nummer is 36546.

Peter van Herksen schrijft ons vanuit de U.S.A.

Miami - 30 juli 1967. Seaquarium bezoek.

Mijn vrouw en ik hebben een hele discussie gehad over een grouper van een kilo of 60, waar ik hem het beste zou kunnen vangen. Het beest lag aan de andere kant van het glas van het aquarium te grinniken en deed zelfs geen moeite om verontwaardigd te zijn. Verder waren er allerlei soorten haaien, zeeleeuwen, zeekoeien en zeer fletse koraalrifbewoners die we hautain voorbijlippen met een Bei uns iszt alles besser. (Bij ons is alles beter)

Grand Rapids - 13 augustus 1967.

Ik was eerst van plan in Lake Michigan te gaan duiken. Ook dit is niet doorgegaan voornamelijk om twee redenen. In de eerste plaats was het water zo allemachtig koud dat het je adem benam als je ging zwemmen. Zelfs de lokale Eskimo's voelden daar weinig voor. Volgens een bord was de temp. 57 ° F. Hoeveel Celsius dat weet ik niet, maar ik schat het 15 °. Tot mijn grote verbazing zag ik, nadat ik de eier van Curacao had hooggehouden door te gaan zwemmen, twee lieden aankomen die vermoedelijk uit een lokaal verstoord waren onsnapt. Ze hadden namelijk beide een scubatant

op hun rug en duikbril en snorkel aan. Het bleek dat ze niet zo gek waren als ik aanvankelijk had gedacht. Ik er naar toe en een gesprek aangeknoopt. Mijn eerste gedachte was namelijk dat ze zonde [wet suit zouden gaan duiken en ik was al van plan om te vragen of ik hun equipment voor een zacht prijsje kon overnemen na hun dood door bevriezing. Ze haalde echter een compleet wet suit te voorschijn uit hun diving-bag t.w. vest, broek en hood. Op mijn vraag hoe het zicht was zeiden ze dat het niet al te beroerd was op die dag n.l. zeker 3 voet, dat is amper 1 meter. Ik heb mijn antwoord toen maar ingeslikt om ze geen minderwaardigheidscomplex te geven. Als je ziet onder welke omstandigheden deze mensen hier duiken, dan komen wij er maar beroerd af, niet voor wat betreft onze omstandigheden, want die zijn duizendmaal beter dan hier, maar ons enthousiasme is bepaald duizendmaal minder. "

Peter het beste met je verlof verder en hartelijk dank voor je brieven. We hebben vergeten je een goede reis toe te wensen, maar dit als nog.

Voor onze leden is het bovenstaande bijzonder leerzaam vooral dat enthousiasme. Wij hebben hier zulke gunstige omstandigheden. Laat ons de vereniging en het duiken beiden enthousiast dienen.

UIT DE DECOMPRESSIETANK

Op donderdagmiddag - 10 aug. omstreeks 17.30 uur besloot een kindiver nog even te water te gaan om voor het weekeinde wat verse vis op tafel te brengen voor hem en zijn familie. Plaats van teaterlatting Penstraat bij de oude steiger van de voormalige waterlant

er waren daar een 4-tal kabeljauwen waargenomen van ongeveer een meter lang en dit noopte de skindiver een sparcline mee te nemen teneinde zijn harpoen niet te verliezen. Het uiteinde van deze sparcline opgerold door een jeugdige omstander, bond de skindiver "pa mas sigur"(voor meer zekerheid) tweemaal om zijn middel en verzekerde dit toen met een knoop. Zo ging hij te water op jacht naar groot onderwaterwild. Al spoedig ontdekte hij de kabeljauwen, en deze vissen van nature nieuwsgierig kwamen recht op hem af. Het schot viel maar slecht, laag onder in de buik. Even schokte hij de getroffen vis, die echter weer spoedig bij zijn positieven kwam, om vergezeld van zijn verbaasde soortgenoten, de strijd aan te binden voor zijn vrijheid. De skindiver voelde zich plotseling met een ruk dichtgesnoerd door de lijn om zijn middel en de lijn die verkeerd was opgebold raakte in de knoop. Hij werd zonder moeite meegesleurd en trachtte nog zijn duimen tussen de lijn om zijn middel te steken teneinde geheel straktrekken te voorkomen. Zijn denken kon hij zou gauw niet clearen en hij wist toen dat hij al een meter of 10 diep moest zijn. Maar de kabeljauw stopte niet meer. Het versnelde bewegingen van zijn verdikte staart schoot hij naar het blauwe, zijn domein en zijn vrijheid tegemoet. De skindiver kreeg het danig benauwd en de lijn om zijn middel snood hem bijna tweeën. Hij begon zich af te vragen of dit werkelijkheid was, dat hij in zijn veilige bed lag en dit geval droomde. Het was helemaal zo vreemd en onwerkelijk. Hij zat vastgebonden aan een vis. Zoiets kan toch niet echt zijn. Wat hij wel voelde was een peeloos verlangen naar lucht en de verstikking dreigde hem te vangen. Naar boven, lucht, lucht, lucht...!!

Op een laatste moment van helderheid dacht hij aan zijn mes, dat hij wonder boven wonder bij zich had. Beverig en totaal uitgeput rukt hij het en vindt het ook, Gode zij dank.

Haast wezenloos haalt hij het lemmet over de strak gespannen lijn. De scherpe messnede rafelt de lijn uiteen en de lijn breekt af door de kracht van de vis. De kabeljauw voelt zich bevrijd van zijn last en verdwijnt pijlsnel in de diepte met harpoen en al. De duiker heeft geen oog meer voor deze harpoen, die hij niet had willen verliezen. Om zijn harpoen te behouden had hij zonder mes zijn leven kunnen verliezen.

Als de skindiver tenslotte met de laatste krachten nog juist de oppervlakte weet te halen en daar een hele poos blijft hangen om weer op adem te komen, dringt het eigenlijk pas goed tot hem door, wat voor stomiteit hij heeft begaan.

Als hij 's avonds voor de televisie zit en nadenkt over het gebeurde, dat nu al weer zo onwerkelijk schijnt is de pijn die hij in zijn borstkas voelt een overtuigend bewijs dat hij dit geval niet droomde maar dat het werkelijkheid was.

Speervisser, behalve dat je weet dat je jezelf nooit aan je harpoen moet vastbinden heb je eveneens gebroken met duikveiligheidsmaatregel no. 1. JE MOET NOOIT ALLEEN GAAN DUKEN. Had je je mes vergeten dan was je nu dood geweest, maar had je je mes vergeten en had je een of twee teamgenoten bij je gehad, dan had je als nog kunnen worden gered om zelfstandig na te denken over je eigen tekortkomingen.

Bedankt voor je eerlijke verslag en je verzoek om je volle naam en adres te publiceren heb ik opzettelijk nagelaten.

ASDA-leden trek uit dit waar gebeurde verhaal je conclusies. Neem geen risico's als je de veiligheidsmaatregelen niet nakomt.

Onderstaand verslag ontving ik op 16 augustus 1967 van ons lid Theo de Groot.

" Is een lichte aanval van de "bends" buiten de decompressietijden mogelijk ?

" Na het leegmaken van 2 luchtflessen van 72 cft elk, had ik het gevoel een totale uitputting nabij te zijn. Helaas waarschuwde dit mij niet en ook mijn "buddy" protesteerde niet op mijn aandringen om maar naar huis te gaan. Dit was, waardoor wij reeds vrij vroeg van het toneel op onze recente duikdag te San Juan verdwenen. De terugreis verliep zonder bijzonderheden en eenmaal thuis aangeland, lieten we ons het koude biertje na afloop goed smaken.

Mijn vermoeidheid nam echter toe en al snel trok ik mij terug voor een uurtje op de plaats rust. Eenmaal op bed kwamen de koude rillingen en werd de huid zeer gevoelig. Van slapen was geen sprake! Alras kwam de pijn en in bed was het niet meer uit te houden. Pijn, pijn, overal pijn, maar toch niet te localiseren en een gevoel van evenwichtsonzekerheid ontstaat. Het gevoel van onzekerheid ging over in misselijkheid en overgeven. Volgens mij was het duidelijk wat er aan de hand was. Ik had de "bends". Het feit dat ik zo hulpeloos als een kind was, was de enige reden waarom ik niet in de auto stapte en mij naar de druktank spoedde. Mijn vrouw realiseerde zich niet zo gauw wat er aan scheelde en ik kon het al niet meer uitleggen. Ik was een wrak en dit duurde ongeveer 10 minuten. Vrij plotseling echter namen de symptomen af en voelde ik mij beter ! Ik ben toen in bed gerold en heb er slechts een ontzettende hoofdpijn van overgehouden.

Wat is nu de oorzaak geweest ?

Wij hadden twee tanks gebruikt en dit is natuurlijk altijd al gevaarlijk. We hadden ons echter strikt aan de regels gehouden en gezorgd uit de decompressierange te blijven. Het enige bijzondere was dat wij één snelle stijging hebben gemaakt om het geweer van mijn buddy te repareren. Volgens mij is dit duidelijk een geval van de "bends." geweest alhoewel de symptomen zich vrij laat openbaarden t.w. na thuiskomst.

Ik begrijp echter nog niet hoe het mogelijk is geweest. Duidelijk is echter dat men met deze zaken niet te voorzichtig kan zijn en dat een goede instructie van de echtgenote te voor het geval wanneer zich zoiets voordoet essentieel is.

Is een aanval van de "bends" buiten de decompressie range echter toch mogelijk ?

Beste Theo, ik zal naar beste weten trachten alles uit te leggen voorzover de beschikbare ruimte en ten gerieve van de leden. (Ik heb met Theo de Groot en in overleg met Dr. Stoll deze zaak voor hem reeds behandeld).

Decompressietabellen zijn gemaakt met een 5 % risico's factor, d.w.z. dat je ondanks het stipt nakomen van de U.S.Navy-tabellen toch nog 5 % de kans hebt om de bends op te lopen.

Je schrijft, dubbele tanks zijn natuurlijk altijd al gevaarlijk. Dat is natuurlijk onzin. Niets is gevaarlijk als je de mogelijkheden van gevaar maar uitsluit. Dubbel tanks zonder decompressie meter of zonder een wel degelijk van te voren geplande duik geeft vanzelfsprekend risico's, daar je nooit precies je zwemcurve op diepte en tijd kunt berekenen. Daarbij staat vast dat zowel de 80 als de 71,2 cft. tanks je binnen decompressietijden brengen, bij het zgn. skip breathing systeem. (telkens adem in houden of heel zuinig ademen.) zie nieuwsbrief dd. 20 juli waarbij Dr. Stoll op 2000 p.s.i. 20 minuten bottomtime 260 voet maakt en nog 45 minuten decompressed.

Eén snelle stijging veroorzaakt al een herhalingsduik als dit langer dan 3 minuten is. Waarom het geweer niet onderwater gerepareerd?

Dat het geen geval van de "BENDS" is weet je al, maar dit vermeld ik voor de overige leden. Wat het wel geweest is zullen we in de eerstvolgende nieuwsbrief publiceren.

De symptomen, indien het bends geweest zou zijn, waren zeker niet laat. 80 % van de bends gevallen openbaart zich binnen 3 uur, maar er zijn geregistreerde gevallen na 12 uur.

Waar je schrijft : " DUIDELIJK IS ECHTER DAT MEN MET DEZE ZAKEN NIET TE VOORZICHTIG KAN ZIJN " onderstreep ik voor de volle 100 %. Daar zit de veiligheid en je eigen behoud en dat van je buddy.

Voor wat betreft de instructie aan je echtgenoot, dat valt onder jouw plicht. Bij de lokale opleiding wordt duidelijk geïnstrueerd wie, wat, waar en hoe te bellen en te alarmeren. De betrokken duiker moet dit dus aan zijn echtgenote mededelen. Heb je ergens anders leren duiken, dan ben je verplicht de lokale noodmaatregelen op te vragen. Daarvoor bestaan duikverenigingen.

Ik hoop dat je me niet te zeer kwalijk neemt dat ik hier en daar de puntjes op de i zet, maar een zo'n puntje kan je morgen het leven redden.

Dick Hoogerwerf.

Bij de voorafgaande besprekingen m.b.t. de eventuele oprichting

en een DuikVeiligheidsRaad zijn in eerste instantie onderstaande maatregelen voorlopig vastgesteld.

Te nemen maatregelen bij duikongevallen

Te verdelen in:

1. Wat moet de buddy van de betrokken duiker zelf doen.
2. Welke instanties moeten onmiddellijk gewaarschuwd worden.
3. De Politie moet onmiddellijk gewaarschuwd worden (Centrale Post. Verder het St. Elisabeth Gasthuis voor het gereedmaken van de decompressiekamer en ten derde, de Marine Luchtvaartdienst voor een eventuele heliëchter).

Teneinde een betere coördinatie, een algemene organisatie en hierdoor een snellere actie te verkrijgen, zal getracht worden dat alleen de melding ALARM DUKONGEVAL voldoende is voor de Politie (Centrale Post) om alle overige instanties te alarmeren.

1. De normale veiligheidsmaatregel is: Zodra een duiker zijn buddy kwijtraakt, gaat hij naar de oppervlakte om te trachten, hier het contact te herstellen.

Mogelijkheden, dat een duiker zijn buddy kwijtraakt zijn o.m.:

1. Onoplettendheid.
2. Bewusteloosheid c.q. verdrinking.
3. Decompressiestops.
4. Naar de oppervlakte gaan zonder waarschuwing
5. Troebel water.
6. Duiken met ongelijke hoeveelheid lucht (Dubbel en enkele tanks)

Handelingen van de duiker om zijn buddy terug te vinden :

Naar de oppervlakte om te trachten het contact te herstellen. Indien een duiker in decompressiestops zit kan hij indien de stops op 20' moeten plaatsvinden, dit niet doen. Indien de stop op 10' plaats vindt moet hij minstens de helft van zijn tijd hebben uitgezeten, voordat hij een snelle onderbreking naar de oppervlakte zou kunnen maken, die MAXIMUM EEN MINUUT mag duren. Daarna moet hij onmiddellijk zijn verdere decompressie tijd uitzitten.

Drie minuten stroomafwaarts zwemmen langs de blauwe rand op een diepte van ongeveer 75 voet, en trachten de belienbaan van de zoekgeraakte duiker te ontdekken. Een bewusteloos geraakte duiker zal met de stroom mee afdrijven.

Drie minuten stroomopwaarts zwemmen, op bijv. 50'. - 35 '. Het is makkelijker naar beneden kijken dan naar boven.

Dezelfde strook nogmaals afzwemmen op 10 voet. Is de zoekgeraakte duiker eventueel bezig met decompressiestops dan wordt hij zeker ontdekt.

Bij het niet vinden van de buddy na de punten 1 t/m 4, gaat de duiker direct naar boven. Of hij hier voor zichzelf een risico wenst te nemen, als hij in de decompressietijden valt, ligt geheel aan zijn eigen beoordeling, hoewel vasstaat dat bij lange decompressiestops 10 minuten of meer zijn eigen leven in gevaar stelt.

Wordt de duiker ook niet aan de oppervlakte gevonden, dan onmiddellijk ALARM DUKONGEVAL slaan.

De duiker meldt PRIMAIR - PLAATS en TIJD bij de Centrale Post en tevens de NAAM van de zoekgeraakte duiker.

Maatregelen ter voorkoming dat duikers elkaar onder water kwijtraken.

- a. Vóór de duik dient het duikplan te worden besproken. Een vaste afspraak geldt voor maximum diepte, zwenrichting en tijd.
- b. De duikers zijn wederzijds verplicht elkaar een signaal te geven, voordat zij naar de oppervlakte terugkeren.
- c. Ditzelfde geldt voor het trekken van de reservevoorraad lucht.
- d. De maximum afstand tussen de beide duikers mag onder geen voorwaarde de 5 meter overschrijden. In troebel water dient een buddyline te worden gebruikt.
- e. Indien een van de duikers een vis schiet, blijft de andere duiker paraat en assisteert tot de vis is geborgen en zijn buddy zijn harpoen heeft herladen. Tegelijkertijd ook een vis schieten veroorzaakt verwarring en moeilijkheden.
- f. Indien de duikers op diepte zijn, zeg pl.m. 100 voet is het plotseling jagen op een vis in de oppervlakte wateren een veelvoorkomende oorzaak van elkaar kwijtraken, temeer als het de duiker lukt de vis te schieten.
- g. Indien een duiker moeilijkheden of stoornissen van welke aard dan ook ervaart, dient hij deze ogenblikkelijk aan zijn buddy kenbaar te maken.
- h. Indien door het gebruik van verschillende hoeveelheden lucht een duiker voor zijn buddy naar de oppervlakte terugkeert, dient deze in de bellenaan van de duiker te blijven zwemmen, om zodoende visueel contact te handhaven.

HET IS OVERDUIDELIJK, DAT EEN GOED WERKEND BUDDY-SYSTEEM DE GARANTIE IS VOOR VEILIG DUIKEN.

Het is goed dat onze leden deze voorlopige regels goed in hun hoofd prenten, want legio zijn de klachten die ik krijg over de BUDDY. De buddy moet zich altijd goed voor ogen houden, dat HIJ niet ALLEEN gaat duiken, maar iemand bij zich heeft die hem nodig kan hebben en omgekeerd. HOU ELKAAR ONDERWATER REGELMATIG IN DE GATEN. In 5 minuten kan er van alles gebeuren, dus kijk elke MINUUT MINSTENS EENMAAL.

LEDEN SCHRIJVEN ONS:

Het was een mooie zondag in juli, dus met het hele gezin naar de baai. In de loop van de middag waren twee sportief uitzierende mannen bezig hun duikuitrusting gereed te maken, teneinde een duik te nemen en een kijkje in het rijk van Neptunus. Aan hun geweren te zien, waren ze ook van plan enkele onderdanen van de God der Zee en te verschalken. Hun doen en laten en vooral hun uitrusting trok veel belangstelling en na een kwartiertje waren ze zover om af te dalen in het zilte nat. We waren in staat hen te volgen, daar de verbruikte lucht een breed spoor van luchtballen achterliet. Na een poosje kwamen ze wederom het strand op, ongeveer 50 meter verwijderd van hun vertrekpunt. Ze hadden een goede "buit". Een CANASTER(visfuk), lie de vissers uit de buurt vermoedelijk hadden uitgezet, kregen 'onze vissers' met moeite op het droge. De canaster was gevuld

met twee vissen van middelmatige grootte en een kleine moray eel, die voor alle zekerheid vast gespeerd zat met een van de pijlen van het geweer. Onze "speervissers" voelden er niet veel voor om de levende vissen er gelijk uit te halen. Na veel heen en weer gegaan de mannen in staat om het spatten van bloed van de vissen, waren halen om ze daarna om beide dode vissen met hun mes uit de fuik te woonbare gedeelte van de baai zaten. Schrikt U niet, dat ik U vertel, dat beide "geweldenaren" leden zijn van onze vereniging.

Een ooggetuige ASDA-lid.

We zijn het met de schrijver eens, dat het helaas zoveel voorkomende wreed afnemen van onderwaterdieren, voor vele mensen een ellendig gezicht is, dat de onderwater sport zeer zeker geen goede naam bezorgd. Elke gewonde vis is eenvoudig, snel en pijnloos af te maken met het punt van het mes in de hersenen te steken.

Ook het lichten van canasters is uit den boze en kan veel ongerief veroorzaken, onder dit voorbehoud, dat er speervissers en scuba-duikers zijn, die hun eigen canaster bezitten om op grotere diepte vis te verschalken.

Redactie.

DE LEDENDRUKMETER.

Deze maand blijft de druk constant.

STRANDJUTTERS.

Ten verkoop aangeboden : Schietharpoen veer en lucht powered.
Te bevragen bij Christiaan- tel. 36223. - Caracasbaaiweg 277.

Te koop gevraagd: Single scubatank 71,2 of 80 cft. eventueel met regulator. Opgave bij de redactie van dit blad tel. 36546.

De redactie van dit blad wil dan tenslotte langs deze weg, de ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION hartelijk gelukwensen met haar 5-jarig jubileum.

In de eerste plaats het Bestuur, dat de moeilijke taak heeft om de eerste ronde naar het 10-jarig bestaan te volbrengen.

Op de tweede plaats alle leden en hen speciaal te verzoeken hun medewerking te willen verlenen voor het in stand houden van het ASDA-nieuwsblad, dat nu langzamerhand op eigen benen komt te staan.

NOGMAALS M A S H A P A B I E N en sterkte toegewenst voor de toekunst.

VOOR SKIN- en SCUBADIVING INSTRUCTIE - MOBY DICK DUKCURSUS.
tel. 36546.

ALLE COPY VOOR HET DUKBLAD WORDT GAARNE INGEWACHT BIJ DE REDACTIE; Anasaweg 18 - tel 36546.

UITGAVE VAN DE ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, P.O. BOX 578-CURAÇAO N.A.

SEPTEMBER 20 - 1967.

REDACTEUR: Dick Hoogerwerf
Anasaweg 18
Telefoon: 36546.

A.S.D.A.-JUBILEUM PUZZEL STERRIT (onderwater)

Deze sterrit was in eerste instantie nog moeilijker opgezet. Pas op de een voor laatste afzwemmiddag besloten wij een gedeelte te laten vervallen en ook de puzzel te vereenvoudigen. Ook de gestelde tijdslimiet van 45 minuten bleef een open vraag, totdat het eerste team binnenkwam na 34 minuten.

Voor ons als organisatoren was er maar een groot belang, n.l. Of er een team de rit zou kunnen uitzwemmen. Gelukkig bleek dit het geval te zijn. De rit liep van 30 voet naar 10 voet en hierna tot 120 voet om via 100, 75, 50 etc. weer op het beginpunt te eindigen. Een probleem voor de duikers bleek te zijn, dat niet op elk aangegeven punt op het kaartje een bordje hing. Dit was ook niet de bedoeling. Uiteindelijk was het een jubileumsterrit en moest deze dus opvallen door een bijzonder karakter. Persoonlijk geloofden we dan ook dat de rit voor een normale duiker zeker niet moeilijk was. Dit is voor ons een makkelijke gedachte, daar we 7 keer de rit hebben verzwommen en gecontroleerd. Opzettelijk was de terugweg dicht langs de heenweg geleid en het viel ons tegen dat er duikteams waren, die hierdoor een fout maakten. Het kaartje was precies getekend wat betreft schaal, diepte en gegevens. De teams die de rit uitzwommen, waren dan ook enthousiast en dat gaf ons dus weer goede moed.

Dat er duikers ontbreken op duikevenementen is geen wonder, maar we hebben het wel betreurd dat niet alle leden deelnamen aan deze jubileumrit. De Noordkant was uitstekend en die is maar weinig zo mooi als ze was op 3 september, maar het eerste lustrum van onze eigen vereniging, heeft o.i. zeker voorrang boven een goede vagst jacupepers. Maar laten we hier niet om treuren. Afwezig waren :Papy Martinez, Bob Oomen, Tjalie v/d Reid, Kas v.Rossum, en Henri Winkel. Alle andere leden die niet deelnamen hadden bericht van verstek gegeven.

Het laatste gedeelte was ovenscins opzettelijk door troebel water geleid, en de chloroxfles en plastic emmer hadden helaas bijzonder weinig bekijks.

Het team Brandt/Post mistte deze beide posten ook en waren daardoor de enigen die ons devies : VEILIG DUIKEN, door het ontbreken van 2 letters kunstig omtoverden in "DUIK VEILIG".

Ze wisten desondanks de tweede prijs in de wacht te slepen, en het is een goede traditie dat Rene Brandt bijna altijd iets wint.

De eerste prijswinnaars verdienen alle lof, niet alleen omdat het oud MOBY DICK cursisten zijn, maar ten eerste omdat ze óúd zijn.

De ene Wim is 40 en de andere Wim is 50. Samen negentig jaar and still scubadiving. Voor Wim Blok was het geen onbekend terrein, daar Jan Thiel baai voor hem geen geheimen meer heeft.

Derde prijswinnaars De Groot en Koper, het eerste team dat van start ging, kwam ook het eerste binnen. Helaas liep Kees uit zijn lucht, maar de extra inspanning om de eerste prijs te behalen, is hieraan schuldig geweest.

Eerste, tweede en derde prijswinnaars, ASDA-leden, nogmaals hartelijk gefeliciteerd. De bekera waren echt de moeite waard en we kunnen slechts hopen dat er op een volgende onderwater-sterrit nog meer mededingers zijn. Dit verhoogd de spanning en de te leveren prestaties.

Een tip van de organisatoren voor de toekomst:

Indien een van het team duikers iets hoger gaat zwemmen, vergroot hij op aanzienlijke wijze zijn gezichtsveld, zodat hij de merken of posten veel makkelijker kan waarnemen.

Succes een volgende keer en blijf : VEILIG DUIKEN.

De Organisatoren.

De ASDA-JUBILEUM RIJSTAFEL.

Ook hier hadden we een probleem, t.w. het aantal ..eters.

We hebben gedacht aan 40, toen 35 endaar hebben we het op gehouden. Deze "hongerpeiling" van ons ledental was vrij goed, want de leden Sporry en Klop lieten op het laatste moment i.v.m. onvoorzien omstandigheden afweten.

We kunnen niet anders zeggen, dat het gezellig en goed geslaagd was. Er kwamen verzoeken binnen zulks in de naaste toekomst te herhalen en daar voelen we dan ook alles voor.

Er is echter een bekend gezegde: "Wie zal het gelag betalen.?"

We zullen op een verdere bladzijde de JUBILEUM-KOSTEN opsommen, want dit past niet onder dit hoofd, maar onze kas laat een tweede rijstafel onder dezelfde omstandigheden uiteraard niet toe. Maar hierop komen we nog terug.

Wij willen in eerste instantie ook in dit duikblad de fam. Perret Gentil bedanken voor de gastvrijheid, die de ASDA steeds van hen mocht verkrijgen en dat er ons geen enkele beperking is opgelegd onderwater. We zullen hopen dat Jan Thiel in de toekomst de vaste basis gaat worden voor de scuba-duiksport op Curacao.

Ook de aansporing van de voorzitter om DAMES-SCUBADUIKERS in de ASDA te krijgen, willen we graag onderstrepen. Dames, laat de angst varen. Er zijn geen bewijzen dat de haaien voorkeur hebben voor dames, dus dit mag geen beletsel zijn. Laat manlief niet alleen tijdens de duik, maar duik hem na en wordt zijn buddy.

Dan gaat onze speciale dank uit naar Cappy Lenderink, die ons een enorm boeket bloemen stuurde ter gelegenheid van ons 5-jarig bestaan.

3.

Behalve deze bloemenhulde ontvingen we de volgende telegrammen:
"proficiat eerste lustrum asda, voorzitter Dick, bestuur, leden en
oorspronkelijke pioniers. Moge een lang leven en vruchtbaar werk.
Uw aller deel zijn in deze jonge fascinerende en verantwoordelijke sport"

Cap Lenderink.

Welke scubaduiker kent niet de onvolprezen CUZUFA-lucht van Cappy. De Zuurstoffabriek is als een weldadige oase in een barre woestijn, en het is mij nog niet overkomen dat ik geen lucht kon krijgen. Op de raarste momenten ben ik lucht gaan tappen en er was altijd voorraad en bovenal een uitstekende service.

Van onze levensbron CUZUFA ontvingen we dan ook het volgende gelukstelegram:

"Hartelijke gelukwensen eerste lustrum moge nog vele meer volgen "

Underwater Cleaning Antilles Corporation telegrafeerde:

" Bubbles galore many happy and safe ascends "

We willen speciaal de aandacht vragen voor " de verantwoordelijkheid " van het duiken. Dit is een nooit voldoende onder de aandacht te brengen vereiste bij het scubaduiken. Lees deze regel even met aandacht en onthoud dat dit geldt voor U als duiker. Verontachtzaam deze regel nooit en te nimmer, zodat het ASDA-veiligheidsrecord ongeschonden blijft.

Bellen en glorie en vele gelukkige en veilige "stijgingen" zijn evenzo voor de ASDA leden een toepasselijke wens. Indien je als duiker weer veilig bovenkomt, houdt dat in dat je van de glorie van het duiken hebt genoten, en door je verantwoordelijkheid als duiker weer kunt gaan genieten van een volgende ronde.

Aan al deze zo nauw met ons verbonden duikorganisaties zijn wij hartelijke dank verschuldigd voor hun raad en gelukwensen.

Het Bestuurslid Ludo Selhorst verraste ons ook met bloemen en wij waren echt dankbaar voor deze geste. Als bestuurslid weet Ludo speciaal de vele problemen, die we achter de schermen uitvechten en een bloemenhulde kan ons slechts aansporen nog meer ons best te doen en de blik gericht te houden op ons 10-jarig bestaan. Hartelijke dank Ludo, het was een echte verrassing.

Ook de voorzitter van de SATE, Jim Gordon, kwam persoonlijk naar Jan Thiel om ons geluk te wensen. Wij weten dit naar waarde te schatten en hopen dat de banden met onze zuster-duikvereniging de duiksport slechts ten goede zal komen.

BESTUURSNIEUWS.

Op dinsdag 3 oktober '67 zal een byzondere algemene ledenvergadering worden gehouden te Country Inn Hotel.

De AGENDA luidt :

1. Wijziging Huishoudelijk Reglement
2. Vervanging (tijdelijk) van Herksen, secretaris.
3. Aankoop stencilmachine.
4. Examencommissie
5. Kunstmatige riffen aanleg.
6. Duikveiligheidsraad.
7. Duikactiviteiten.
8. Rondvraag
9. Sluiting.

Alle leden worden **UITDRUKKELIJK** verzocht aanwezig te willen zijn. Het nieuwe bestuur verwacht alle commentaar, klachten, wensen, verlangens, etc. te vernemen zodat we met een en ander rekening kunnen houden.

DUIKVEILIGHEIDSRAAD.

Zowel door de Regering als door het Eilandsbestuur is ons in eerste instantie steun toegezegd voor de oprichting van de D.V.R.

NACHTDUIK

Deze zal plaats vinden op woensdag 20 september a.s. op Santa Barbara Beach. Daar de ASDA niet over eigen onderwaterlampen beschikt moeten de leden, per team, minstens een lamp meebrengen.

Dit bericht is vermoedelijk al te laat, maar REMINDERS werden bezorgd.

EXCURSIE BONAIRE

Aan de A.L.M. zal worden verzocht speciale excursies te organiseren tegen gereduceerd tarief, zodat we behalve Bonaire, ook eens Aruba en zelfs misschien de Bovenwinden eens kunnen afduiken.

ASDA-ARUBA EN BONAIRE.

Getracht wordt filialen van de ASDA te vestigen op deze eilanden, zodat er over en weer gedoken zal kunnen worden.

Brieven hiertoe zullen worden gericht aan de resp. Gedeputeerden voor Toerisme.

SKINDIVER MAGAZINE.

Een dringend beroep wordt gedaan op de leden om binnen 2 weken na de ontvangst van deze duikberichten, ons telefonisch of schriftelijk te willen mededelen of er nog backcopies zijn van Skindiver die je mist. We zijn van plan deze na te bestellen teneinde je file te completeren. Laat het ons zo spoedig mogelijk weten. We doen dit maar eenmalig, dus bij geen bericht is de kans voorlopig verkeken.

LUCHTPRIJS VERLAGING CUZUFA.

De voorzitter heeft op verzoek van enkele leden hierover een bespreking gehad met de Directie van CUZUFA. Het is niet gelukt een prijsverlaging te bedingen. Wel kwam naar voren dat bij de aankoop van duikbonboekjes de lucht pl.m. 20% minder kost. We zullen het niet bij deze poging laten en hierop nogmaals terugkomen. Doe het zolang via bonboekjes en je kosten dalen toch weer 20 %.

LEDEN SCHRIJVEN ONS. (buiten verantwoordelijkheid van de redactie)

SANS RANCUNE.

Beste ingezonden stukkenschrijver/ASDA-lid zonder naam.

Ja, het was inderdaad een mooie warme zondagmiddag in juli en daarom natuurlijk met vrouwen en kinderen naar de baai getogen.

Inderdaad best ASDA-lid zonder naam trekken wij wel enige belangstelling als wij volledig uitgedost te water gaan. Maar dat is toch geen schande wel?

Misschien staat er tussen de vele "kijkers" wel een aspirant ASDA-lid, die de duiksport ook wil gaan beoefenen als hij ziet dat vrouwen en kinderen rustig zitten te kijken en te wachten op onze terugkomst.

En foc! o foc! canasters lichten mag natuurlijk niet! Behalve, (sla het Burg. Wetb. er maar op na) als het canaster je eigendom is. (onvervreemdbaar staat er dan nog bij.)

Omdat vissers een fuik gebruiken, wil dat natuurlijk nog niet zeggen dat alle fuiken van vissers zijn.

We zijn echt niet verlegen of bangelijk, maar stel je voor, canast-
ters lichten onder het oog van tientallen nieuwsgierigen !
En oeh best ASDA-lid, schrik niet te gauw van een beetje bloed.
Misschien is toen in juli, op die warme middag aan de baai, alles
niet met die chirurgische nauwgezetheid verlopen, als wel wenselijk
was !

Edoch best ASDA-lid, zou het niet wat sportiever zijn geweest, U
ter plaatse bekend te maken en ons aldaar nader in te wijden in Uw
onvolprezen slacht- en filocrkunde.

Of is het toch waar, dat de beste stuurman nog steeds (en dat doen
zij reeds eeuwen!) aan de wal staan en dat het veel gemakkelijker
is om thuis op je gemak je critiek (al of niet rechtvaardig en al
of niet opbouwend) aan het papier toe te vertrouwen ?

Al met al ontmoeten wij U toch graag "sans rancune" bij de eerst-
volgende duikgelegenheid en hopen dan veel van U te leren.

En als U nog eens wat publiceert (de redactie zit om copy te gillen)
dan gaarne Uw naam er onder.

R.A.Sporrij) ASDA-leden(die zich niet
A.J.Klop) te oud voelen om wat te
leren)

EERSTE ASDA DUIK-ENQUETE.

Een viertal leden heeft de vragen beantwoord zoals gesteld in ons
vorige duikblad.

Hier volgt het complete verslag van Bill van Loon, onze uitsteken-
de penningmeester, die wel degelijk over schrijftalent beschikt.

ANTWOORD OP VIER STEKEN ONDER WATER

Het waarom

Daar is dan weer dat waarom. Waarom zijn de bananen krom en waarom
ben je gaan duiken ? Well boys, als je zo sinds 1946 het zecopperv-
vlak van de brug af bekeken hebt, als je jarenlang tegen al die
zee nukken zat aan te staren, onverklaarbare voorwerpen zag drijven
en driehoeksvinnen in slagformatie voorbij zag stuiven, dan vraag
je je af wat er zo al leeft en groeit onder dat medium, waar alle
zeevarenden elkaar ontmoeten.

Ja, daarom ben ik gaan duiken, om het zecoppervlak eens onderste-
boven of wel het bovenste van onder te bekijken.

Toekomst in scuba ?

De toekomst van de scuba is al even breed als dat het lang is.

Scuba-duiken kan immers om verschillende reden beoefend worden,
van sport tot een zuiver zakelijke aangelegenheid.

Als zodanig zou het een antwoord zijn op de factor X in de zee-
vaart, de grote onbekende, de vrees voor wat onder het zecoppervlak
leeft. In dat verband zou elk zeegeand schip scuba-equipment op
stootgarens moeten hebben, uiteraard met iemand aan boord met kennis
van zaken. Op het reeds overbelaste rooster van de schoepvaartscho-
len, zou het zeker een welkome sport zijn en met een praktische
taak. Hoe vaak is er niet iets beneden de waterlijn, waarvan men
niet zeker is, of het om een oplossing vraagt.

"Kielhalen" is uit de tijd; "vrijwilligers voor ", ook al niet zo
populair. Nee, scuba is hier een reëel en praktisch antwoord.

Bijv. Een schip loopt omhoog, geen giswerk meer omtrent het hoe
of waarom het geboeid zit. Jr kunt het eenvoudig van onderaf bekijk-
ken, de schade bepalen en de te volgen methode bepalen om weer
vlot te komen.

Het scubaduiken geeft hier een duidelijk omlijnd beeld van een
situatie en kan met weinig moeite worden verwezenlijkt.

6.

Verwachting ASDA duikvereniging.

De toekomst is voor de ASDA natuurlijk rozegeur en maneschijn. Vooral nu voorzitter 'Moby Dick' in ons jubileum nummer officieel heeft bekend gemaakt dat er voor 9.000.000 dollar aan goud in een kubieke mijl zeewater zit. (Ik dacht ook altijd al, wat schittert er toch zo voor mijn duikbril, maar nu is die vraag tenminste ook de wereld uit.)

Als penningmeester stel ik voor dit goud als de weerga te gaan delven, voordat bijv. Spritzer en Fuhrmann zich hieraan gaan vergrijpen. Ons gezamenlijk ledental zal wel zo'n slordige kubieke mijl zeewater per jaar bezwemmen. En gezien de ASDA niet in haar geld zwemt daar de leden onlangs de kas leeg gerijsttafeld hebben, lijkt mij boven genoemd ontwerp-voorstel het enige radicale middel om contributie-verhoging in de nabije toekomst te voorkomen.

Meest interessante, spannendste of emotionele belevenis.

Ach waarde onderwater collega, interessant blijft elke duik en spannend? Vol verwachting klopt ons hart bij elke nieuwe tocht naar de diepte. Emotioneel wordt het pas als je een zeemoermin in je gezichtsveld krijgt. Tegen die tijd echter, volgens de kenners, krijg je stikstofvergiftiging en móét je naar boven. Op die manier kom je er dan ook nooit toe zo'n wezen eens op werkelijkheid te betasten.

Nee, het meest fascinerende leek mij tot dusver de nachtduik. Is het duiken overdag als een wandeling in je Caraïbisch onderwater tuintje, bij nacht wordt alles sinister. Dan is je omgeving slechts begrensd door je lichtbundel. Als je zo voor de eerste keer in je duikersbestaan achter je lichtbundel aanzwemt, verwacht je elk ogenblik dat er een of andere doldrieste oelewapper uit de duistere diepte op je af komt stuiven om dan pardoes het licht met wat er aan vast zit, de bekende weg van Jonas te laten volgen. Stel je voor, dit in plaats van de door je brein flitsende gedachte slechts slapende Pishi Porco's en passant een "sleep well" toe te wensen.

Dan om de spanning er in te houden begeeft onze lantaren het onder een druk van 120 voet en de duistere diepte wordt nu werkelijk duister. De buddy lijn (ca. 2 meter) blijkt dan geen overdreven voorzorg te zijn.

Tot onze verbazing echter ontwaren onze aan het duister gewende ogen, de vertrouwde contouren van het koraal, dat zich donker afsteekt tegen het lichtere zand. De maan, die zich zoals later bleek achter een bewolkte hemel bewoog, liet zelfs op deze diepte nog genoeg van haar licht penetreren, om ons argeloze mens-vissen, de weg naar huis te doen terug vinden.

Hopende onze voorzitter en buddies in Neptune naar genoeg te hebben ingelicht, verblijft de penningmeester intussen, op giro-nummer 122238, met d.d. (diepgaande duikgroeten),

Bill van Loon.

Red. (Meesterlijke beantwoording Bill.)

LEDENDRUKMETER.

Benny Brandt, broer van Rene Brandt is ons nieuwe lid voor deze ronde. Welkom Benny boven en onderwater en we hopen dat de ASDA je dat zal geven wat je er boven en onderwater van verwacht.

EXAMENCOMMISSIE NIEUWS.

Op een vergadering dd. 6 september 1967 werd het volgende in eerste instantie besloten :

Begin 1968 zullen ASDA-scubaduiker examens worden afgenomen en ook Scuba-instructeursexamens.

De toelatingseisen voor Scubaduiker zijn :

1. Leeftijd van 14 jaar bereikt hebben.
2. Identificatie.
3. Examengeld ad. Fl. 10,-
4. Medische verklaring overleggen.

De toelatingseisen voor Scuba-instructeur zijn :

1. In het bezit zijn van een duikdiploma, getuigschrift of ander duikvaardigheidsbewijs, voor minstens één jaar. Meerdere duiktijd en ervaring strekt tot aanbeveling.
2. Leeftijd van 25 jaar bereikt hebben.
3. Bewijs van inschrijving en vaste verblijfplaats op de Ned. Ant.
4. Examengeld ad. Fl. 10,-
5. 2 Stuks pasfoto's.
6. Een goed maatschappelijk gedrag hebben.

De examencommissie houdt zich het recht voor ondanks voldoening aan alle eisen een adspirant uit te sluiten van het examen-afleggen.

Alle verdere inlichtingen Dick Hoogerwerf tel. 36546.

UIT DE DECOMPRESSIE KAMER.

Voor onderstaande gevallen is de decompressietank ook overbodig.

Het eerste geval is een bericht uit Australie van de Principal Surveyor - American Bureau of Shipping (Sydney).

Deze relatie van Cappy Lenderink bericht als volgt:

Cap, A spearfisherman (an experienced one) was bitten clean in half by a shark near Perth, West Australia, the other day.

September 5, 1967.

Bill
Porrit

Bij het horen van een dergelijk bericht staan we toch wel even stil, temeer daar dit gevaar altijd aanwezig blijft bij alle duik-activiteiten in open zee. Toch is het goed om regelmatig met dit gevaar in kennis te worden gesteld, hoewel er weinig tegen te doen zal zijn. Persoonlijk wil ik er onze leden op wijzen om onder geen voorwaarde risico's te nemen met grote en kleine haaien. Wij moeten aan deze vissen het recht van de sterkste laten.

Dick Hoogerwerf.

2e bericht eveneens uit Australie.

World's most deadly form of life.

A small, gaily coloured octopus found in waters around Sydney may be the deadliest creature in the world, scientists believe.

Dit betreft de geringde octopus. Een soldaat van 23 jaar J.A. Ward pakte zo'n octopus op van het strand, werd gebeten en stierf binnen het uur.

8.
Een verslag van 2 hoofd laboranten in the Medical Journal of
Australie meldde :
De octopus die zelden groter wordt dan 4 duim lang (pl.m. 10 cm.)
is uniek in de wereld wat betreft zijn dodelijkheid.
Er is op land geen enkel levend wezen dat zijn gif hiermede kan
meten.

Als de octopus verstoord wordt worden de bruine en okergekleurde
banden rond zijn lichaam versterkt en dof blauwe cirkels verande-
aantrekkelijk maakt om door nieuwsgierigen te worden aangeraakt
of opgepakt.

Het vergif werkt onmiddellijk en zo vlug, dat een tegengif indien
te vervaardigen, hoogstzeldzaam op tijd aanwezig zal kunnen zijn.

Het is een goede raad voor alle ASDA leden ook deze dieren met
rust te laten, hoewel het heel goed mogelijk is dat ze op en om
Curacao niet voorkomen. Het is wel opmerkzaam, dat ik persoonlijk
kort geleden op Jan Thiel een heel kleine octopus zag, die inder-
daad een blauwachtige kleur vertoonde.

Dick Hoogerwerf.

Dank voor deze berichten aan Cap Lenderink, die ze ons terstond
deed toekomen.

FINANCIEEL OVERZICHT KOSTEN EERSTE JUBILEUM

Dit is dan het "gelag" dat wij gezamenlijk hebben betaald.

ASDA-jubileum duikblad (stencilkosten)	Fl. 20,-
Lucht t.b.v. uitzetten sterrit	" 24,-
Markers voor het tekenen van de kaartjes	" 3,-
30 copieën stencil wedstrijdreglement	" 2,-
6 bekertjes (1e, 2e en 3e prijs)	" 100,-
Troostprijs	" 5,40
Rijsttafel Lam Yuen	" 302,-

Sub Totaal : Fl. 456,40

Inleggelde rijsttafel :

Totaal Gen.: Fl. 413,40

Materiaal voor het maken van de bordjes
en de plaatjes voor de sterrit werd nog
niet in rekening gebracht.

Penningmeester
Bill van Loon.

STRANDJUTTERS

Te koop gevraagd : Single tank met regulator - opgave tel. 36546
Dick Hoogerwerf.

Te koop aangeboden: Kleine speedboot met outboard motor.
Te bezichtigen Caracasbaaiweg 277)Christiaan)

Te koop aangeboden: Opvouwbaar kano. Klepper - model T - 6.
Te bezichtigen Anasaweg 18 - Hoogerwerf.

VOOR SKIN- EN SCUBADIVING INSTRUCTIE - MOBY DICK DUIKCURSUS
de nieuwe cursus begint 19 OKTOBER 1967 - tel. 36546.

ALLE COPY VOOR DIT DUIKBLAD WORDT GAARNE INGEWACHT BIJ DE RE-
DACTIE ANASAWEG 18 - tel. 36546.

UITGAVE VAN DE ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, P.O. BOX 578-CURACAO N.A.

REDACTEUR: Dick Hoogerwerf
Anasaweg 18
Telefoon: 36546.

20 OKTOBER 1967.

ASDA-NACHTDUIK

Curacao, 20 september '67.

Vooropgesteld dat er maar weinig leden zijn die er 30,- tot 40,- gulden voor over hebben om eens een keer te gaan nachtduiken, viel het aantal deelnemers mij toch zwaar tegen. Het waren slechts 7 nachtduikers die op het appel verschenen. We besloten dus nog de gebruikelijke Antilliaanse tijd te wachten, t.w. 30 minuten of te wel een half uur, maar deze tijdsverlenging leverde geen enthousiastelingen meer op voor het nachtelijk duikavontuur. Zoals met het meeste duikequipment zijn de prijzen van de onderwaterlichtbron eveneens hoog. Nachtduiken bij volle maan vereist niet perse licht, want menige duiker zou versteld staan, als hij zou zien hoeveel hij onderwater kan zien alleen al bij het schijnsel van de maan. Toch is een lamp noodzakelijk om echt te genieten van al datgenen dat overdag voor onze ogen verborgen blijft. Persoonlijk ben ik er van overtuigd, dat de "dure" onderwaterlamp toch een verantwoorde uitgave is, indien je hem dan ook gebruikt.

Het enthousiaste 7-tal bestond uit : Boekhoff, Christiaan, Hoogerwerf Brand 2X (Benny en Rene), Post en v. Loon. Dank zij Boekhoff hadden we permissie gekregen van de Mijnsmaatschappij om gebruik te maken van onze mooie Barbarabeach..

De lampen: v. Loon had een financiële voer gelaten en had een spiksplinter nieuwe Ikelite, die ik direct aanpreef op zijn kwaliteiten; want ik heb er zelf ook een. Persoonlijk getest op 200 voet, uitstekende lamp, nooit geen last. Uitgave van Loon, echt verantwoord, (zulks i.v.m. het feit dat ik al meer dan 20 jaar ambtenaar ben en dus ALTIJD eerst kijk of iets wel verantwoord is.) Familie Brandt had een geleend "beestje" in rubber verpakt en een zelf geconstrueerde sealedbeam-autolamp met idem

Na enige instructie, om elkaar niet in het nachtelijk duister voor een haai aan te zien en te harpoeneren en ook elkaar niet met 80.000 candle-power in het gezicht te schijnen, (dan zie je een half uur alleen maar paarse vlekken voor je ogen), gingen we snel te water. We zouden het kanaal overzwemmen en dan de koraalzijde aan de rechterzijde exploreren. De teams waren als volgt verdeeld: Brandt, Brandt, Post - Boekhoff, v. Loon - Christiaan, Hoogerwerf.

Team no. 2 vertrok al spoedig beschenen door een prachtige volle tropische maan. Het water was lekker lauw en de stemming was opgewekt. Toen ik uiteindelijk in vol ornaat te water ging, floepte mijn lamp uit, terwijl ik deze 20 c.m. onder water hield. Ik begon een serie vlokken weg te mompelen in mijn snorkel en klom weer aan land. "Los contact", was mijn prognose. Ik gaf een flinke mep op mijn "onfeilbare Ikelite" en ziedaar: alle 80.000 kaarsen straalden weer uit de sealed beam. Ik zuchtte van verlichting en zo ook mijn buddy. Boven water zwommen we achter de andere teams aan totdat we aan de koraalzijde doken. Op 5 voet echter gaf Mr. Ikelite weer de geest en nu borrolden de vlokken uit mijn regulator naar de oppervlakte, zodat zelfs de maan achter de wolken kroop. Hoe ik ook timmerde en hamerde en sloeg, Mr. Ikelite verdomde het voor goed. Ik verwenste de fabriek, de agent en de leverancier van dit sublieme stuk werk en we zwommen snel naar het enige licht in het duister, de lamp van Bill v. Loon. We hadden geen moeite om dit team te overtuigen, "dat mijn lamp het niet deed", want dat zagen ze in een oogopslag. Vier man nachtduiken op een lamp is absoluut te weinig van het goede. Toch heb ik nog een kreeft weten te vangen, dank zij het lichtende voorbeeld van v. Loon. Ondermaatse kreeftjes heb ik verder nog de schrik van hun leven bezorgd door ze te trachten te grijpen, waarvoor ik werd gestraft met 2 zeeappel punten in mijn vinger. Zeeappels zouden 's nachts verlicht moeten zijn. Het liefst had ik Bill's hand vastgehouden, niet als buddy, maar dat IK dan kon bepalen waar te schijnen. We zagen nog een grote panterrog die ons aan stuurboord zijde passeerde zonder licht op of enig signaal te geven en toen waren we langzamerhand door de lucht heen.

Aan land gekomen bleek dat de fam. Brandt ook moeilijkheden had met de lamp, de geleende althans. De auto-sealed beam deed het prima, maar kon dus niet diep. Ik schroefde de ring van mijn Ikelite af en de batterij had kennelijk ook behoefte aan een nachtduikje, want hij dreef in een vuil vies bruinachtig zeewater rond. Later bleek dat de rubber-switchbeschermer gescheurd was en dat is nu allemaal gerepareerd. Kosten Fl. 6,75 maar hij doet het als nooit te voren. Bill en ik zijn op 17 okt. bij het wrak weer te water gegaan en hebben genoten van een mieterse nachtduik met alle spanningen van dien en met 2 goede lampen.

Voor degegen die echter een goede en soliede lamp op het oog hebben nog even geduld geoefend. Onze Commissaris Christiaan heeft namelijk boze plannen om zelf een lamp te gaan bouwen.

"Het bouw Uw eigen lamp" programma van ons Bestuurslid zal binnenkort worden gepubliceerd in dit blad, maar de benodigde materialen kunnen vast worden aangekocht,

1 lengte (6 meter) gegalvaniseerde waterleidingpijp 4 ".

1 sealed beam, 1 of meer batterijen, enige schroeven en wat packing. De lamp is niet automatisch maar dat is geen beletsel. Je doethem aan voor het te water gaan en weer uit als je er uit komt.

Die 6 meter pijp kunnen een tweeerlei doel hebben.

a. misschien om er 11 te kunnen laten mislukken voordat de 12e slaagt (lengte vermoedelijk 50 cm.)

b. De lamp wordt 6 meter lang met zo'n kleine 100 batterijen en dan hoef je niet eens te duiken.

c. opmerking redactie: Je behoeft in geen geval meer lood om te doen want HET GEWICHT? HET GEWICHT.....!!!!!!

Anyhow, nachtduikers, we zullen jullie op de hoogte houden van de vorderingen op Kaap Christiaan.

Voor leden die nacht willen duiken en NIET over een lamp beschik-
zullen we toch een modus vinden. Bel me even op en we regelen een
nachtduikje met de kapitaalkrachtige leden, die WEL een lamp heb-
ben.

Dick Hoogerwerf.

ALGEMENE LEDEN VERGADERING

Op onze byzondere algemene ledenvergadering, dd. 3 oktober 11.
ontbraken de volgende leden:

Candelaria, Hansen, Papy Martinez, v/d Reid, v. Rossum, Winkel.

Maduro, Brandt, Oomen en Sporry hadden af laten weten en v/d Kroef
en Herksen waren "aus dem Lande"

Zoals de waarnemend secretaris Boekhoff in zijn "maiden-notulen"
vermeldde werd het een MONSTERVERGADERING. Toch was deze vergade-
ring een van de weinige Ledenvergaderingen, ik zou haast zeggen
de enige waar spijkers met koppen werden geslagen en waarbij de
leden eindelijk ook eens het woord voerden. Persoonlijk hoop ik,
dat het altijd zo mag gaan en dan ben ik meer dan tevreden.

Voor de niet aanwezige leden werden in het kort volgende punten
besproken en of bepaald.

1. Het HHR. werd volgens concept gewijzigd.
2. Boekhoff vervangt v. Herksen voor de duur van zijn verlof.
3. ASDA koopt een stencilmachine aan. Dit blad is al op de nieu-
we machine gestencilled.
4. Een aantal leden heeft zich opgegeven voor deelname aan ons
5-jarenplan de Kunstmatige Riffen.
5. De examencommissie draait en zal in januari 68 examens afnemen.
6. Het Bestuur is gemachtigd de vertegenwoordiger ASDA in de vei-
lighheidsraad aan te wijzen.
7. Een beroep werd gedaan op de leden Duikactiviteiten te bedenken
8. de GROTE AMSTELBIERDUIK is a.s. Zondag. ASDA-leden doe je best.
(speciale dank aan de directie Amstelbrouwerij voor hun spon-
sorship)
9. De nieuwe kascommissie bestaat uit :Hansen, Post en Benny Brandt
(doe er deze keer wat aan heren!!)
10. Ingaande 1 jan. 1968 wordt de contributie verhoogd tot 3,50
per maand.
11. Boekhoff hartelijk dank voor de stimulerende woorden voor
het bestuur. Dit geeft de edelman MOED.

BESTUURSNIEUWS.

Op 17 december zal een KERST-SURPRISE-DUIK worden georganiseerd
op Jan Thiel. Wij rekenen nu al op deelname van alle ASDA leden.

Dank aan de directie van het Country Inn Hotel voor de beschik-
baar gestelde vergaderzaal t.b.v. de Alg. Leden Vergadering dd.
3 oktober 1967 en dank aan bestuurslid Selhorst als liaison-man.

Alle verdere punten werden onder Algemene Ledenvergadering bekend gemaakt.

ASDA DUK-ENQUETE

Wim v/d Hout schrijft ons n.a.v. onze 4 vragen :

1. Wat heeft je bewogen om te gaan scubaduiken ?
2. Wat denk je van de toekomst van de scubaduiksport ?
3. Wat verwacht je van de ASDA ?
4. Wat was de meest emotionele gebeurtenis ?

1) Ja, wat ? Ik denk dat het gewoon een menselijke eigenschap is geweest. De eigenschap van niet te vreden te zijn met wat je hebt of wat je bent. Al die tijd, gewoon op 2 benen rond te lopen gaat een mens op den duur vervelen. Hij vindt de auto of fiets ook maar gewoon worden. Hij probeert dan de vogels na te doen, maar die SMAK !!!!!; die je maakt als van een muur probeert te vliegen, is minder leuk.

Dan maar het water in. Heel voorzichtig eerst en zie.. hij drijft. Hij zwemt...!!! Je probeert een vis na te doen en het lukt gedeeltelijk. En als je dan zoals ik, de diverse liters zeewater gedronken hebt en je ziet desondanks nog steeds geen kleine kieuwtjes verschijnen, dan zoek je naar wat anders om langer onder water te kunnen blijven. Dit in combinatie met mijn dierenriem (vis) zal wel de oorzaak zijn van mijn scubaduiken.

2) Als je zo overal leest van regeringen, die met bezorgdheid de snelle aanwas van de bevolking bekijken, ondanks DE PIL..... e.d., zal het er wel op uitdraaien dat er binnenkort geen plaats meer is op de vaste wal. En aangezien we meer zee hebben dan land zie ik de toekomst van het scubaduiken niet somber in. Alleen wordt het dan geen sport, maar bittere NOODZAAK...!

3) Laat ik hierop geen antwoord geven, want anders lijkt het zo hebbertig. Maar in mijn achterhoofd seemt wel iets, als :

" Ha, een nieuw lid ! " Laten we hem verwelkomen met een scuba-duikset. Laten we hem de complete apparatuur cadeau doen of iets dergelijks, zoals in de actie van " BON BINI ".

(Redactionele noot) Onze Wim heeft iets in zijn achterhoofd, maar m.i. is hij op zijn achterhoofd gevallen. Ik stel voor deze BON BINI actie over te hevelen naar de onvolprezen CUZUFA N.V. What about Cappy ? You like the idea ? Het zou de duiksport zeker bevorderen)

4. Mijn meest opwindende belevenis ? Die keer, toen ik in een jeudige bui dacht : " Daar staat mijn vrouw in het water..!"

" Ik zal haar bij haar benen grijpen..."

Maar laat mijn vrouw nu toevallig op het droge zitten..... Een rauwe biefstuk helpt niets mensen, je kunt beter 14 dagen verlof aanvragen, tot je oog weer een normale kleur heeft.

(Redactionele noot : Als scubaduiker moet je weten dat onder water de beelden vertekenen. Ze worden groter en lijken dichter bij. Had je een safety-lens in je duikbril of heeft de Pil de glassplinters uit je oog moeten peuteren. Hoe lang duurde het voor je vrouw weer tegen je sprak omdat je haar benen miskende of heeft ze je smoepsje geaccepteerd dat je tegen een koraal bent opgezwommen. Deze vragen zullen onze lezers ten eerste interesseren)

LEDEN SCHRIJVEN ONS

P E R S O N A L I A (buiten verantwoordelijkheid van de redactie)
P.S. Mag niet gecensureerd worden !

Onlangs, (21 sept.) heeft het echtpaar Hoogerwerf de koperen mijlpaal in hun huwelijksbestaan bereikt. Is dit een normaal verschijnsel op het zo wankel levenspad ; zo konden we toch niet nalaten dit feit te gedenken, daar het hier onze 'geachte mijnheer de voorzitter' en zijn rechterhand in menige duikwedstrijd betrof. Het overige bestuur meende dan ook terecht dat zij hier namens de leden sprak, als zij voor deze gelegenheid iets in de vorm van een kunstvis achterlieten. Dit als een symbolisch teken voor zijn verbondenheid met het water rondom ons om :

- a. Omdat hij zich zeker verantwoordelijk moet voelen voor de in sterke mate verminderde visstand rond Curacao in de afgelopen twaalf en een half jaar.
- b. Omdat hij, eenmaal op het rechte pad teruggekeerd, nu als bootvaardig duiker alles in het werk stelt om via kunstmatige riffen de visstand tracht terug te brengen zoals deze twaalf en een half jaar geleden was.
- c. Omdat Maria, als echtgenote van een aan de speervisschijf verslaafde duiker, twaalf en een half jaar in de visstank heeft geleefd en verplicht was het zo versnede biefstukje in de toko te laten liggen, omdat de "buit" weer zo goed was.
- d. Omdat zij tot overmaat van ramp haar Moby Dick tot ASDA-voorzitter gebombardeerd zag, het duik-latijn niet van de lucht is, de telefoon nu roodgloeiend aanloopt en haar huiskamer nu een ASDA-hoofdkwartier is geworden met een zoete inval voor alles dat duikt.
- e. En tenslotte omdat de papagaai de gehele dag "G.V.D." krijgt maar hiermede " GROETEN VOOR DUIKERS " bedoelt.

Ja, daarom hebben wij ASDA-DELS gemeend deze gebeurtenis niet ongemerkt voorbij te mogen laten gaan en een token van waardering te moeten aanbieden, vergezeld met onze allerbeste wensen voor de volgende twaalf en een half jaar, die naar wij hopen ook voor de volle 100 % aan de ASDA zullen worden besteed.

De Penningmeester.

Redactionele noot: ...de...de...de...tranen springen me in de ogen en ik kan slechts met een dichtgeknoepen keel een dankwoord stamelen. De papagaai zit evenals mijn rechterhand naast me, mee te snikken en de diepgeroerde vogel krijgt : " Kapot laten vallen, allemaal", waarmee hij bedoeld " Zoiets hadden jullie niet moeten doen jongens.."

De laatste regel van de volle 100 % voor een volgende 12 1/2 jarige ronde heeft echter roet in het eten gegooid, want nu moet ik het binnenkort zonder rechterhand stellen, onder de kreet van : " Nog 12 1/2 jaar z8, dat NNNNNOOOOIIIIITTTTTTTTT !!!!!!! , dan liever de lucht in.

De geroerde Voorzitter.

Nu we dank zij onze talentvolle Penningmeester een nieuw hoofdstuk PERSONALIA hebben opgedrongen gekregen, zullen we dit met een handhaven :

Rene Maduro op duik-nonactiviteit. Rene heeft last van een hernia en is dus enige tijd op het droge. Er komt gelukkig verbetering in de toestand en we hopen dan ook je weer spoedig onder water te mogen zien. Tijdens de Bierduik zullen we een Pilsje nemen op je spoedige genezing. Het allerbeste toegewenst namens ASDA.

Wim v/d Hout heeft last van L.B. L.B. ?.....? Doodgewoon lage bloeddruk. Hij is ook op het droge en we hopen ook hier dat hij via een stevige borrel en een bak zwarte koffie weer gauw onder water zal terugkeren, op jacht naarvrouwenbenen. Sterkte toegewenst oude duikboot namens de ASDA.

Happy Birthdaystemming in het Bestuur.

De beide Commissarissen zijn een jaartje ouder geworden en eveneens een jaar duikervaring rijker. Het betreft hier de stoere duikers Christiaan (buddy van de voorzitter) en Ludo Selhorst. Hartelijk gefeliciteerd namens de ASDA en nog vele jaren met alle beste krachten ten behoeve van de ASDA.

Leden Klop en v/d Reid hebben in deze periode ook een levensjaar afgesloten en ook hier hartelijk gefeliciteerd namens ASDA. He- laas zijn deze waterratten een beetje droog aan het worden.

Klop vanwege vakantie buitengaats en v/d Reid heeft kennelijk Petshop-zorgen. Denk nog eens een keertje aan de zee en ga weer spoedig te water.

LEDENDRUKMETER

De heer Wolf, brouwmecster van de AMSTEL is ons nieuwe lid. Waar een verbroedering van de ASDA en AMSTEL al niet goed voor is. Wolf is een gebrevetteerde duiker, dus klaar voor onderwater. Zijn er in het vervolg klachten over Amstelbier of Malta, hetgeen onvoorstelbaar is, dan via ons nieuwe ASDA-lid Wolf. Welkom in ons midden en laten we hopen dat je bij de ASDA vindt wat je er van verwacht.

KUNSTMATIGE RIFFEN AANLEG.

Zondag 19 november zal de eerste officiële onderwater oriëntatie duik worden gehouden als voorbereiding voor de Kunstmatige Riffen. Onderstaande leden, die zich hiervoor opgaven dienen deze Zondag dus te reserveren.

Blok/v/d Hout, Brandt/Brandt, Kleef/Durrer, Post/Lemmens, v. Loon/Boekhoff, Zelhorst/Wolf, Hoogerwerf/Christiaan.

Wijzigingen in de teams zijn voorbehouden.

Wij zullen via een kaart ieder aansluitend een gedeelte afzwemmen hetwelk dan volgens de verkregen gegevens zal worden aange-merkt op deze kaart. Zodoende krijgen we een duidelijk beeld van de zeebodem op een diepte van pl.m. 100 voet. Zodra de drie beste plaatsen vaststaan kunnen we met een gerust geweten afwachten totdat de wrakken te water worden gelaten. Persoonlijk zal ik de luchtaffaire regelen, waarbij iedere duiker zijn eigen tank vult, waarvoor hij van mij een luchtbon krijgt. Indien we geluk hebben met de vaststelling van de plaats, zullen we enkele wrakken zelf proberen te laten zinken op een nader aan te duiden baai. Voor alle inlichtingen Dick Hoogerwerf tel. 36546. Laat mij tijdig weten als je verhinderd bent zodat we maatregelen kunnen treffen.

Onlangs heeft men proeven genomen met het gehoor van haaien. Reeds lang had men de gedachte, dat vis in gevangenschap, bijv. in een canaster(fuik) of gewond door een harpoen, geluid voortbracht. Men heeft met speciale apparatuur deze geluiden kunnen vastleggen.

Op plaatsen waar haaien wel eens voorkomen, werd dit geluid zeer versterkt uitgezonden, met het wonderbaarlijke gevolg, dat er in "no time " haaien aanwezig waren, die om de luidsprekers zwommen op zoek naar de zo aanlokkelijke prooi.

Het is dus niet altijd de reuk die de haai ter plaatse brengt. Dit werd vroeger algemeen aanvaard, omdat de haai een verdunning van 1 op 1 miljoen kan waarnemen.

Voor de ASDA-leden speervisser wordt het nu zaak om de prooi in een schot te doden, zodat het S.O.S. niet doorkomt.

Nog een bericht over haaien. Reeds sinds de tweede wereldoorlog is men bezig een doelmatig haaienafweermiddel te ontdekken, echter tot op heden zonder enig onfeilbaar resultaat. Electriche stroom geeft vrij goede aspecten.

Nu heeft men ontdekt, dat wanneer een drenkeling uitgerust met een zwemvest in het water komt te liggen en hij zichzelf in een plastic zak stopt, de haaien hem met rust laten.

Ik kan me dit uit haaienoogpunt wel voorstellen, want er is nu een soort vlies over de mens heen, die hem het aanzien geeft van een grote kwal. Tachtig procent van alle haaienaanvallen betroffen immers uitstekende delen, zoals ledematen en hoofd. Door de plastic zak krijgt de drenkeling een soort bescherming tegen de haai, doordat zijn uitstekende binnen de plastic zak zijn opgeborgen. Het experiment is pas in zijn jongste stadium en ik kan mij levendig voorstellen, dat men naarstig zoekt naar proefkonijnen. Indien er ASDA-leden zijn die hiervoor interesse tonen, kunnen ze zich bij mij opgeven. Men wil de proef nu namelijk nemen in water waar het barst van de haaien en vooral tijdens de voedselwaan van de haaien. Dan vreten ze normaal alles op wat ze te pakken krijgen en men is nu erg nieuwsgierig of de dunnen plastic zak dan ook nog voldoende bescherming biedt.

Mijns inziens kun je dan toch maar beter een klein beetje bends oplopen en in de decompressiekamer gaan liggen in het gezelschap van een aardige verpleegster.

STRANDJUTTERS.

Er is in deze ronde niets te jutten, dus doen we er het stilzwijgen aan toe.

VOOR SKIN- EN SCUBADIVING INSTRUCTIE - MOBY DICK DUIK-
CURSUS. Tel. 36546.

COPY VOOR DIT BLAD WORDT GAARNE INGEWACHT BIJ DE REDACTIE

UITGAVE VAN DE ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, P.O. BOX 578-CURACAO N.A.

REDACTEUR: Dick Hoogerwerf
Anasaweg 18
Telefoon : 36546.

20 NOVEMBER 1967.

DE BRUGRAMP.

De schok die een ieder ervoer op maandagmorgen 6 november zal hij velen ongetwijfeld nog lang in de herinnering blijven voortleven. Een ieder beleefde het instorten van de brug op zijn manier, volgens zijn eigen gevoelens. Ook besepte een ieder ogenblikkelijk, dat het hier een ramp betrof, waarbij mensenslevens verloren waren gegaan. Ontzetting stond op elk gezicht te lezen en diepe verslagenheid heerste alom. Het betrof hier de bruggenbouwers, die op de brug aanwezig waren op het moment van de ramp.

Een ieder die hulp kon bieden spoedde zich naar de rampplaats waar ogenblikkelijke actie werd ondernomen om te redden wat er te redden viel. Alle aanwezige duikers stelden zich zonder meer ter beschikking van onder-inspecteur Christiaan, die door de commissaris van Politie met de leiding van de reddingsactie onder water werd belast.

Politie-, Marine-, Underwater Cleaning-, ASDA- en andere scubaduikers waren al spoeding in hechte samenwerking bezig om te trachten de slachtoffers naar boven te brengen. Er waren geen argumenten of excuses, want een ieder aanvaardde de hem opgedragen taak in het besef dat hier gehandeld moest worden.

Dit had dan ook tengevolge dat vóór het middaguur alle slachtoffers, die niet tussen de wrakstukken bekneld zaten, geborgen werden.

Ik ben trots op al deze duikers, die op deze fatale morgen hun beste krachten gaven in het belang van anderen. Ook voor de aanwezige duikers, die niet behoefden te worden ingezet niets dan lof. Ze begrepen dat ze nodig hadden kunnen zijn en waren aanwezig.

Na de middag en de daar op volgende dagen gingen de duikwerkzaamheden verder. De duikers Kid Chocolate (Alexander), Wim Smits, Percy Sweetnam, Daniel Minguelli, Hans Vrolijk en Frank Phelipa; allen in dienst van de Underwater Cleaning Antilles, onder leiding van Cappy Lenderink hebben getoond "echte duikers" te zijn, waardige collega's boven en onder water, die ten alle tijde klaar staan om waar en hoe dan ook hulp te bieden. Samen met het team Christiaan, Boekhoff, van Loon en mijzelf is het ons tenslotte gelukt ook de slachtoffers die bekneeld zaten te bergen, op twee na, waarvan er een nog niet werd gelokaliseerd. Er werd vaak gedoken onder de meest bizarre omstandigheden, maar niemand liet verstek gaan en voerde zijn taak uit zoals dat behoorde. Ik was nogmaals trots dat ik scubaduiker was tesamen met deze duikers.

Ik ben God dankbaar dat wij als duikers in staat werden gesteld, tenminste iets te doen, om het leed van velen, zodoende enigszins te helpen verlichten.

MOGE DE SLACHTOFFERS VAN DEZE RAMP RUSTEN IN VREDE.

Dick Hoogerwerf.

AMSTEL/ASDA BIERDUIK

Zondag 22 oktober 1967 omstreeks 10.00 voelde ik mezelf verre van gerust. Het aantal deelnemers aan de veelbelovende ASDA-AMSTEL-bierduik, was nog ver beneden peil. Gelukkig kwam daar een kwartietje later snel verbetering in toen de diverse telgen van de familie Brandt en ons van een welverdiend verlof teruggekeerde Bert v/d Kroef de gelederen van de bierduikers kwamen versterken. Bier was er zat, maar we waren nog niet zat, al zwommen we in het bier. De Amstelbrouwerij heeft geen half werk verricht, maar ons getoond dat ze ALLES VAN BIER AFWETEN. Assistent Brouwmeester Wolf had zelfs een BEERSCUBA uitgevonden teneinde de koolzuur in dit gerstenat te benutten als ademhalingsmedium. Hij raakte niet alleen bedwelmd door het koolzuur, maar door het lokale Amstelbier, dat via zijn regulator in zijn keel terecht kwam. Onder grote hilariteit ging hij met deze nieuwe vinding te water en zwom dapper achter de andere beerhunters aan. Het zoeken naar kroonkurken onderwater bleek echter nog tegen te vallen en meer dan 25 % bleef waar het lag. De spanning tussen de deelnemers was echter hoog, daar het letterlijk "op één dopje aankwam. Achttien duikers strenden naar de eerste prijs, een karton bier, 24 flessen. Het is voor mij enigszins pijnlijk om te moeten ervaren dat van de twee niet ASDA-teams er één beslag legde op deze felbegeerde prijs. Hartelijk gelukgewenst, al is het dan laat, duikers Engelhart/Engelhart. Moge dit een stimulans zijn voor onze ASDA leden om zich in het vervolg niet meer het bier uit het glas te laten drinken.

De familieleden Engelhart visten 10 dopjes uit het zilte nat, hetgeen hen 34 flessen Amstelbier opleverde. ASDA-team Kleef/Durrer en Kroef/Brandt vondel elk 9 dopjes, zodat de loting Kleef/Durrer aan 27 flessen bier hielp en Kroef/Brandt er met 21 genoeg moest nemen. Van Loon/Ravelli gingen met 6 dopjes voor 12 flessen bier naar huis. Het was goed onze oud penningmeester weer eens onderwater te zien gaan. Hij had nog wel een late nasi-goreng grief, maar die heeft hij inmiddels weggespoeld met Amstelbier. Het waren de winnaars van de Sterrit die deze keer genoeg moesten nemen met de troostprijs. Deze was echter alleszins de moeite waard en ze kregen tenslotte een extra flesje bier daar ze maar één dopje hadden opgedoken, hetgeen niet deelbaar is door twee.

Een speciaal woord van dank gaat uit naar onze lokale Amstelbrouwerij, de heren Paffen en Wolf, die de Amstel in deze bijzondere omstandigheden onderwater vertegenwoordigden. Ik hoorde vandaag dat de Amstelfabriek over 1967 al 12 miljoen flesjes Amstelbier heeft verkocht. Daaronder zitten er een heel stel, die de ASDA-bierduik tot een succes hebben gemaakt. Laten we hopen dat we dit nog eens kunnen herhalen, nu we een vaste buddy hebben gevonden in onze eigen Amstel Brouwerij.

Dick Hoogerwerf.

BESTUURSNIEUWS.

19 November a.s. (Zondag) verzamelen we om 9.00 uur voor het Flamboyant hotel, teneinde de eerste orientatieduik te maken voor de in 1968 te bouwen kunstmatige riffen. We hopen dat ook de niet op de Algemene Ledenvergadering aanwezige leden aanwezig zullen zijn. We zijn echt benieuwd. De lucht wordt gratis beschikbaar gesteld door Cappy Lenderink.

Ole Hansen, onze oud voorzitter is in verband met studie genoodzaakt zich terug te trekken uit : de Kascommissie, de Examencommissie en heeft zelfs het boze plan het lidmaatschap op te zeggen. Ole, succes met de studie en we hopen perse, dat als je bereikt wat je beoogt, je weer bij ons zult terugkeren.

De ASDA-examencommissie zal voorlopig niet worden aangevuld en bestaan uit : Dr. Stoll, Cappy Lenderink, Christiaan en Hoogerwerf.

De Kascommissie bestaande uit de leden Post en Brandt zijn actief geweest. Dit was voor ons een zeer goed bericht. Houden zo.

Het restant van 35 flessen bier(zie verslag bierduik) is als volgt verdeeld : Organisatoren Bierduik : Selhorst, Christiaan, Hoogerwerf krijgen ieder 5 flessen en de overige 20 worden na afloop van de kunstmatige riffenduik uitgedeld aan de deelnemers.

Op zondag 17 december 1967 houden we de grote ASDA-surprise-duik. Dit belooft iets heel aparts te worden en we doen nu reeds een beroep op al onze leden om dit keer ALLEMAAL aanwezig te willen zijn. Zorg voor een extraatje met Kerstmis en duik dit op onderwater. Voor verdere inlichtingen Dick Hoogerwerf tel. 36546.

We liggen nog steeds overhoop met Petersen Publishing Co. De organisatie is daar maar pet want de Skindivers komen zeer ongeregeld en ook niet voltallig. Er is weer een protestbrief verzonden.

Wij betreuren het dat de SATE wederom verstek liet gaan bij onze bierduik. Het bestuur werd op 10 oktober bericht dat we op hen rekenden. Het heeft niet mogen baten. We geven de moed echter niet op.

Van de A.L.M. ontvingen we bericht van de zgn. sportgroeps-reductie. Deze geldt echter alleen inter-insulair.

Groep 7 - 12 personen reist	1 gratis.
Groep 13 - 17 " "	2 "
Groep 18 - 21 " "	3 "
Groep 22 - 25 " "	4 "

Meer dan 26 personen geldt een nader te bepalen reductie. We zullen dit in de gaten houden bij onze eerstvolgende excursie naarB O N A I R E .

DE STENCILMACHINE.

Ik zie hem nog steeds met trots daar staan, onze gloednieuwe GESTETNER 105. De Duitsers noemen dat "funkel nagel neu "of te wel spik splinternieuw.

Onze Penningmeester en ik hadden even een korte demonstratie bijgewoond, maar ach, wie kan er nu geen stencilmachine bedienen. Zo eenvoudig als dat is. Inkt, papier en afdraaien. Ik moet eerlijk bekennen dat ik zelden met zoveel plezier het duikblaadje van vorige maand heb getikt. Kon het ook anders, ik zou het wel even snel afdraaien op onze nieuwe Gestetner. Geen van Herksen smeken om de krant even hier of daar stiekum te stencillen. Geen stencilcentrale meer, die meer dan 20 gulden voor een paar afdrukjes vragen. Niets van dat alles. IK DOE HET HELEMAAL ZELF. Het typen beëindigde ik ongeveer om 9.30 op 21 oktober, de zaterdag vóór onze bierduik. Dan kon ik de krant ook uitdelen aan alle aanwezigen, want dat scheelt porto.

Vol spanning begon ik aan de eerste bladzijde te stencillen. Ik nam 45 blaadjes papier waarop ons kranten hoofd staat en stelde de machine in. Alles ging naar wens, behalve een kleinigheid. De laatste regel kwam niet op het stencil. Ik probeerde en probeerde maar van elke 5 was er misshien een blaadje waarbij het lukte. Ik begon al minder prettige gedachten te koesteren over onze 105, want een NORMALE machine kun je verstellen. Maar hier was schijnbaar niets aan te verspellen. Nadat ik pl.m. 80 blaadjes met hoofd had verpest zonk de moed mij in de schoenen. Ik zweette inmiddels als een nijlpaard in de kokende zon en ik was gevlekt als een panter, met de originele Gestetner-stencil-inkt. Sommige blaadjes waren een weinig overbelicht en ik besloot het diafragma een beetje te verkleinen door een flinke lik inkt op de machine te drukken. Ik kreeg inderdaad betere afdrukken maar er kwam op de een of andere onverklaarbare wijze een heel blaadje tussen de inktrol te zitten. Toen ik de halve machine had gesloopt om dit te verwijderen zat ik van top tot teen onder de inkt en ik vloekte binnensmonds.

Als ik niet in een keer doordraaide kwamen de witte blaadjes zwartwit-gestreept er uit in een patroon waarop een zebra jaloezie zou worden. Toen ik ernstig begon te vrezen voor de gehele hoeveelheid voorgedrukt papier, ben ik maar gestopt en op wit papier doorgegaan. Ik moest hulp zoeken bij onze penningmeester voor meer papier, daar het m.i. aan het papier moest liggen. Er werd speciaal Gestetner papier aangekocht en zie het ging een stuk beter! Dit duurde echter niet lang, want al spoedig kreeg de 105 weer een andere afwijking. Hij draaide nu niet blaadje voor blaadje, maar zo'n stuk of 10 tot 20 tegelijk. Ik ben verder gegaan terwijl ik perse om vijf uur de biersector moest gaan uitzetten. Het was uiteindelijk 's avonds negen uur toen ik de laatste stencil er door draaide. Ik besloot de machine direct terug te brengen, want zo'n rot ding deugt voor geen pest. Bij Palais Royal gekomen op maandag daar aanvolgend heeft men mij gewezen op een paar kleine technische details, die ik over het hoofd had gezien. De 105 is wel verstelbaar. Ook kun je de hoeveelheid papier met rubberen houders vastzetten, zodat niet alle papier er in een keer doorheen vliegt. Enfin, er was wel het een en ander fout gegaan ten koste van veel papier. De krant zag er dan ook abominabel uit en daarvoor wil ik nog wel mijn excuses aanbieden. Ik hoop dat ik door scha en schande wijs geworden deze krant feilloos kan vermenigvuldigen. Ik hoop dat onze leden zullen begrijpen dat het leven van de voorzitter niet over rozen gaat, vooral niet als de krant niet wil. Desondanks gaan we rustig verder in de goede hoop dat " ALLES SAL REG KOM."

UIT DE DECOMPRESSIE KAMER.

In TRITON lazen wij dat duiken in diep water toch bepaalde gevaren in zich houdt. Bij een poging om 300 voet te bereiken te Wastwater werden de twee betrokken duikers gewaarschuwd tegen de koude. Het team bestond uit een Derde Klasse duiker met 9 maanden ervaring en de tweede was een ervaren duiker die alle BS-AC tests met goed gevolg had afgelegd, en reeds 12 duiken in zee had gemaakt. Ze doken beiden met Draeger enkele tanks met geen reserve en zonder life jackets. Een van beide had een pas nieuw kunstgebit in zijn mond, dat hij voordien getest had in een zwembad en dat volgens hem goed zat. Deze duiker droeg een broek en een pullover onder een wet suit met 10 pond lood. Hij had een geleende Scubair single hose regulator. Na 10 minuten op een geregistreerde diepte van 115 voet gaf deze duiker een signaal dat hij naar boven wilde, en ging naar boven toen de tweede duiker hem passeerde, die opmerkte dat het mondstuk van de eerste niet op zijn plaats zat. Het lukte deze duiker niet het mondstuk te plaatsen en aldoende zakten ze in de modderige bodem. Het was voor deze duiker ook niet mogelijk de loodgordel van de duiker (met kunstgebit) te drppen. Toen hij zijn eigen loodgordel liet gaan, verloor hij zijn greep op zijn buddy en raakte hem kwijt. Hij kwam half in paniek aan de oppervlakte en pas veel later werd het lichaam van de inmiddels dode duiker gevonden. Ondanks dat het gebit dwars in zijn mond zat wordt aangenomen dat door de koude, deze duiker niet in staat was zijn mondstuk in te houden en werd daarbij gehinderd door het kunstgebit.

Rectificatie: Dit geval betrof een normale club duik en geen deepdive poging.

Bij de diepduik te Talysarn Quarry bestond de groep uit drie duikers. Een eerste klasse duiker, een ervaren tweede klasse duiker en een tweede klasse duiker zonder bijzondere ervaring. Men zou een zgn. bounce dive maken naar 250 voet, met een extra ballast om stikstof narcose en overdadige inspanning te voorkomen. Een duiklijn werd vanaf een binnenband neergelaten tot een geschatte diepte van 280 voet, maar de lijn stond niet strak want deze was niet verankerd, aangezien de plaats veel dieper was. Op een geschatte diepte van 250 voet was een metalen plaatje aangebracht voor de duikers zodat ze wisten dat ze deze diepte zouden hebben bereikt. De derde duiker zou als standby, geheel uitgerust bij de binnenband blijven om in geval van moeilijkheden hulp te bieden. Hiertoe werd een extra tank aan de duiklijn vastgebonden, die natuurlijk negatief drijfvermogen had. Decompressie tijden en tabellen waren nauwkeurig nagegaan en de duikers hadden ervaring tot een diepte van 200 voet. De ene duiker had een wet suit aan, mes op zijn been, en een dubbel set 40 cft. tanks, met een splinternieuwe Amerikaanse Hydrotwin double hose regulator, drukmeter, diepte meter, lamp en loodgordel met musquetonhaak met 15 - 20 pond lood. Normaal gebruikte deze duiker maar 9 pond. (extra gewicht voor bounce dive). De duiker was vast gehaakt aan de duiklijn zodat hij deze niet kwijt zou raken en los zou kunnen haken als hij naar boven zou komen.

De tweede duiker droeg eveneens een wet suit met mes, single 65 dft tank (2450 p.s.i.g.) met Mistral en 4 pond lood aan zijn gordel (normaal geen lood).

Deze duiker vertelt:

Hij ging naar beneden voordat ik het verwachtte en hij ging verdomd snel met het vele extra gewicht. Ik moest heel hard zwemmen om hem bij te houden maar dat lukte me op een diepte van ongeveer 50 voet. Hij bleef echter onder mij en op 150 voet diepte deed hij zijn lamp aan. Ik voelde de stikstof narcose komen, maar daar was ik op voorbereid en ik had daar op 200 voet voordien weinig last van gehad. We doken in het pikdonker. Ik zag nog steeds het licht en ik hield de duiklijn vast. Ik herinner mij dat hij een moment stopte en ik kwam voor hem en hij bescheen zijn dieptemeter met zijn lamp. Terwijl ik probeerde de diepte af te lezen gaf hij een duidelijk teken dat hij naar boven wilde. Ik begon hand over hand te stijgen. Toen hij mij waarschuwde vertoonde hij geen tekenen van moeilijkheden en hij probeerde mij ook niet vast te grijpen. Dat zou hij zeker hebben gedaan als hij voelde dat er iets mis was. Hoewel ik enigszins bedwelmd was door stikstof was ik goed bij mijn positieven. Terwijl ik naar boven ging voelde ik dat hij ook aan het touw trok vlak onder mij. Ik nam aan dat hij zijn lood had afgeworpen en dat hij vlak onder mij steeg. Bij het hoger komen echter voelde ik plotseling een versterkte druk op mijn oren en ik blies in mijn masker om mijn oren te clearen tot plotseling de gedachte mij te binnenschoot dat we zonken. Ik voelde hem nog wel aan het touw, maar zag noch hem noch zijn lamp. Nu begreep ik dat er iets helemaal mis was en ik besloot de duiklijn los te laten. Ik had op dat moment geen idee van de diepte waarop wij ons bevonden. Ik voelde dat ik op het punt stond om mijn bewustzijn te verliezen.

Het gevoel dat ik over mij kreeg was met geen pen te beschrijven. Er was de drang naar zelfbehoud en de wetenschap dat hij zich in ernstige moeilijkheden bevond tesamen met misselijkheid en duizeligheid. Onder deze omstandigheden opende ik de CO2 patroon van mijn life jacket and ik stond nog even verbaasd dat deze werkte. Ik herinner me praktisch niets van wat er daarna gebeurde totdat ik de standby duiker ontmoette op ongeveer 100 voet diepte. Ik liet lucht uit mijn life jacket ontsnappen toen ik de oppervlakte naderde. Deze duiker ging naar de kant verwisselde zijn tanks en ging het water weer in. Opstijgende bellen waren bijna niet meer te zien. De standby duiker was naar de kant gegaan om hulp te halen. Deze duiker dook en zocht maar vond geen binnenband, en ook geen duiklijn.

De standby duiker vertelde:

De binnenband was gaan zinken naar blaaf hangen op 10 voet. De duiker deed dus geen verdere moeite, maar plotseling zonk de band verder en moest naar 100 voet zonder de drijver te kunnen inhalen en waar hij de andere duiker ontmoette. Pogingen werden ondernomen de eerste duiker te vinden, maar 6 dagen dreggen leverde geen resultaat op.

Redactionele noot:

Diepduiken blijft gevaarlijk. Records zetten heeft geen zin maar het blijft een uitdaging. Onthoudt goed dat de spanning en de ze-
nuwen en alle verdere abnormale dingen stikstofnarcose bevorderen. Hier was het buddy systeem niet in orde. Er werd niets afgesproken van tekens geven, want de eerste duiker vertrok meteen. De tweede was nerveus en had eerder last dan normaal van stikstof narcose. De schrik toen het mis ging bracht hem totaal van zijn stuk, hetgeen niet te verwonderen is in het pikdonker. Trek lering uit dordelijke stunts, die meestal mensenlevens kosten. 200 voet is nog geen 250 en 250 is geen 300. Na 100 voet kan stikstof narcose al optreden en de gevolgen laten zich niet onbetuigd.

PERSONALIA.

Helaas hebben wij van de meeste leden geen geboortedata. Geef deze op bij gelegenheid zodat onze administratieve gegevens aangevuld kunnen worden.

CANDELARIA viert zijn verjaardag op 27 oktober. Masha pabien en hopi vis onderwater.

Verder heb ik geen jarigen kunnen ontdekken, maar dat heeft bovenstaande oorzaak.

LEDENDRUKMETER.

Behalve Ole Hansen die ons gaat verlaten als lid (tijdelijk) heeft Henri Winkel ook opgezegd als lid per 1 november 1967. We mogen aannemen dat hij het te druk heeft met de studie dus we hebben er begrip voor. Veel succes toegewenst en denk nog eens terug aan onze A S D A.

NAGEKOMEN BERICHTEN.

In de Nederlandse Krant, de Gooi- en Eemlander verscheen een artikel over speerviskampioenschappen te Havana Cuba.

Dit waren wereldkampioenschappen en Nederland nam ook deel met een team bestaande uit de heren : Klooster, Derksen, Post en Mendes. Er waren 29 deelnemende landen en vanzelfsprekend deed de U.S.A. niet mee. Nederland, waar speervissen verboden is had dan ook te weinig ervaring om tot goede prestaties te komen. Het rijke visgebied om deze eilanden beangstigde hen in het begin en vooral haaien; baracuda's en slangen deden hun zich allesbehalve happy voelen. De haaien bleken echter onder de rotsen te slapen, dus waren het zandhaaien, maar dit wisten de Nederlanders natuurlijk niet. Ook de baracuda's van wel 2 meter, volgens het verslag, beten vissen van 5 kilo zo maar in tweeën en dat maakte de situatie niet beter. Ook de slangen die hier 2 tot 3 meter waren kronkelde pijlen in elkaar alsof het niets was. Haaien, baracuda's, roggen, slangen en inktvissen waren verboden te schieten.

Desondanks wist Nederland op de 15e plaats beslag te leggen.

No. 1 werd Cuba (was geen favoriet)

Frankrijk tweede en Spanje derde.

De tahitiaan Jean Tapu werd no. 1 individueel met 695 kg. vis. (Editoriale noot: Dat is geen kattepies)

Een Luxemburger schoot de grootste vis tw. een jewfish van 2 meter lang met een gewicht van 125 kg.

In totaal werd er meer dan 15 ton vis geschoten.

Het stuk beweerde tenslotte nog, dat de eerst volgende wereldkampioenschappen zullen worden gehouden in de Nederlandse Antillen of Suriname.

Enfin, we weten nog van niets, maar het zou best kunnen.

Tenslotte nog een aardig gegeven voor eventuele ASDA-leden die professional diver willen worden.

De hedendaagse professional duiker is boven al een bijzonder goed getrainde werkmans. Hij moet kunnen lassen, branden, met explosieven kunnen omgaan, electricien zijn, fotograaf en televisiecameraman, met cement weten te werken, kunnen schilderen en tenslotte nog een Manusje van alles. Zijn ervaring als duiker, die van zelfsprekend nodig is, is het gemakkelijkst te verkrijgen.

STRANDJUTTERS

Niets te jutten langs onze kusten, dus dan maar weer tot de volgende ronde. Misschien laat St. Nicolaas wat achter.

Na de enquête nu eens iets anders. Er zitten echt talenten onder onze leden. Wie maakt een toepasselijk Duik-Limmerickje. Ik zal zelf het goede voorbeeld geven en verwacht er minstens een van elk lid.

Twee duikers uit het dorpje DRAAIEN,
Gingen vissen op eenzame baaie,
Men was ze spoedig kwijt,
Want ze dienden als ontbijt,
Voor een stelletje hongerige haaien.

VOOR SKIN- EN SCUBA DUKLESSSEN? MOBY DICK DUK CURSUS.
De nieuwe cursus begint op 7 DECEMBER 1967. Tel. 36546.

UITGAVE VAN DE ANTILLIAN SCUBA DIVING ASSOCIATION, P.O. BOX 578-CURAÇAO N.A.

Redacteur:
Dick Hoogerwerf
Anasaweg 18
Telefoon: 36546.

20, DECEMBER 1967.

GELUKKIG NIEUWJAAR.

Natuurlijk is de eerste regel van het laatste ASDA-duikblad van 1967, dé plaats om al onze leden een VROLIJK KERSTFEEST en een GELUKKIG NIEUWJAAR toe te wensen.

Vanzelfsprekend houdt een nieuwjaar voor duiker in : Veel en grote vissen, mooie foto's, mooie koralen, zeldzame visjes, zeldzame schelpen en alle andere wensen die zou nauw verband houden met de Scuba-duiksport.

Boven alles staat op het verlanglijstje 1968, de oude schatkist vol met Spaanse Dubloenen of Gouden daalders.

Wij hopen dat al deze wensen in vervulling zullen gaan op de grens van een nieuwjaar, maar het bestuur hoopt in eerste instantie, dat wij ons veiligheidsrekord zullen handhaven. VEILIGHEID bij het duiken is ons belangrijkste streven en we doen voor 1968 een dringend beroep op al onze leden, dit steeds in gedachte te houden.

1968 is een schrikkeljaar, dus er is een extra dag met extra mogelijkheden en extra kansen en laten we deze extra dag ook extra voorzichtig zijn.

De extra kontributie van Fl. 1,- per maand trekt misschien als een klein donker wolkje langs onze heldere duikhorizon, maar een versteviging van de kas opent nieuwe mogelijkheden. De verhalen die we horen over de AVES-eilanden worden steeds gedurfter en de baracuda's worden er steeds groter. Laten we hopen dat ook de ASDA de kans zal krijgen in 1968 ondanks de vele muskieten van zuiver Venezolaanse bloede, om eens op deze eilanden te kunnen duiken.

We hebben een vrij druk 1967 programma afgewerkt, bestaande uit o.m. Duikdag te San Juan (Playa Manzanilla), Treasure Hunt met koperen centen, Treasure Hunt met sluitringetjes, Duikdag te San Juan (Playa Largoe), Night dive Spaanse Water, Sterrit 5-jarig jubileum, Rijsttafel te Lam Yuen, Bierduik te Jan Thiel, Kunstmatige Riffen Oriëntatieduik en om het ANJA BIEUW te beëindigen de Kerstsurprise duik te Jan Thiel op Zondag 24 december a.s. Met het oog gericht op een nieuw duikjaar, waarin we ook nog hopen op een betere samenwerking met de andere duikclubs, willen wij nogmaals al onze leden om de nodige samenwerking onderling verzoeken. Ideeen en gedachten van de leden voor wat voor activiteiten dan ook zijn helaas nog schaars, maar we zien in 1968 de nodige goede vooruitzichten. Tenslotte nogmaals BON PASCU I BON ANJA.

Het Bestuur.

KERZTZRPRIZEDUIK.

Het is ons gelukt de zo vermaarde toko ZUIKERTUINTJE in onze netten te strikken. Zelden vonden wij een firma sneller bereid aan deze Kerzt-zurprize-duik mee te werken dan bovengenoemde toko. Vanaf deze plaats en wellicht voorbarig willen wij de heren Hofland en Klauz, nu reeds dank zeggen voor de spontane wijze waarop zij deze kerztduik voor de AZDA mogelijk maken. Op 24 december om 10.30 hopen wij dan ook dat alle duikerz van de Nederlandse Antillen zullen aantreden om kalkoenen en kippen uit het water te sleuren. Het behoeft geen betoog dat al de producten van Zuikertuintje komen dat dit een garantie is voor iets speciaals. Behalve vier hoofdprijzen geeft elk Zuikertuintje embleem (en dat zijn er heel wat), recht op een levensmiddelen prijs. Onze voorzitter zal wederom de schatten verstoppen zodat dit wel in goede handen is. Onze trouwe penningmeester zal hem azzizteren dus wordt het weer zpeuren in alle zponzen en koralen. Zoek goed want onder elke rotz zit een kip of een kalkoen. Ditmaal is het uitgezloten dat AZDA-leden (die geen inschrijfgeld behoeven te betalen) af laten weten. De bekende smoezjes van :feestavond e.d., worden niet geaccepteerd. Komt allen en laat geen embleempjes op de bodem van de zee achter. Het is doodzonde als ... puddingpoeder, Ken-L-Ration, Ketchup, tandpasta, porkchop, whizky, jam, Tang, rollotje drop, rookvlceez, kaaz, boter, of andere levensmiddelen op de bodem moeten achterblijven. Hier is de kans om moeder de vrouw, die al elke Zondag thuis moet blijven, in zpannende afwachting of haar geliefde echtgenoot wel van zijn zcubaduikje terugkeert, te verzazzen met een extraatje uit zee. Wedstrijdreglement zal worden verztrekt voor het te water gaan. Duikdipete 60 tot 120 voet, duikgebied pl.m. 2.500 m2. Gedoken wordt in het buddy-systeem want elke prijs is dubbel. Twee zinaazappels, twee flezjes Maggi, twee zloffen zigaretten, twee blikjes juice, twee ztroopwafelz, twee krentebollen, twee kropzaladez, twee zoenlappen, twee rol toilet papier, twee flezzen Vermouth enz, enz. Laat deze unieke kans op een zalig ZUIKERTUINTJE KERZT-FEEZT u niet ontznappen. AZDA/AMZTEL was een denderend ZUCCEZ, AZDA/ZUIKERTUINTJE wordt T O P Z. Tot Zondag, zonder enige uitzondering.

HAAIEN GEVAAR.

Jullie herinneren wellicht nog de publicatie in het September nummer over de skindiver die door een haai in tweeën werd gebeten. Dit gebeurde in Perth - Australië.

Hier volgt het complete verslag van dit gebeuren uit : the New South Wales Daily Telegraph.

De verschrikkingen van haaien aanvallen zijn maar aan weinig duikers bekend. Voor Australische sportduikers is het een werkelijk gevaar, zoals overduidelijk blijkt uit deze tragische en vreesaanjagende ontmoeting tussen twee skindivers (speervissers) en een hongerige White Pointer (Great White Shark). Deze haaiensoort kan langer dan 40 voet (12 meter) worden en is de meest vraatzuchtige haai van de open zeeën. Meer dan eens slik hij zijn prooi in zijn geheel in en zijn kaken zijn sterk genoeg om de stevigste menselijke beenderen in tweeën te bijten.

De twee duikers waren Robert Bartle (23 jaar) en Lee Warner (24 jaar). Deze laatste was houder van de West Australische speer vis titel voor 5 achtereenvolgende jaren.

Zij namen beiden deel aan een lokale speerweddstrijd te Jurien Baai, ongeveer 130 mijl ten noorden van Perth. Het was een heldere dag met slechts een lichte deining en er was weinig vis te zien. Het paar was op weg naar een rif ongeveer 80 yard vanuit de kust. Lee Warner vertelt dit verhaal :

" We zwommen ongeveer 90 minuten, en toen ontdekten we een grote grot. Bob en ik hadden lijnen die ons vasthielden aan een float waarop een duikersvlag stond. Onderaan de float hadden we een korte lijn, waaraan we de geschoten vissen zouden vastmaken. Bob maakte zijn lijn los en liet deze op de rand van de grot zinken, voordat hij in de grot ging kijken. Ik liet die van mij vastzitten."

Het paar dook de grot in, maar kon geen vis vinden. Zij kwamen terug naar de oppervlakte om adem te halen. Warner zwom naar de kant van de open zee over de grot heen, terwijl Bartle dook om zijn floatlijn weer op te pikken. Terwijl hij hiermee bezig was

.....
" De haai kwam van de tegenovergestelde kant en ging vlak onder mij door, ongeveer 8 voet," vertelt Warner. " Hij kwam vanuit het blauwe als een raket en greep Bob. Hij ging zo snel, dat voor dat ik weer keek, hij Bob geheel in zijn bek had en hem schudde als een boomblad.

" Ik dook recht naar beneden, want hij was toen ongeveer onder mij en ik schoot een pijl recht in zijn kop, ongeveer op de plaats waar ik veronderstelde dat de hersenen zouden zijn, maar het had geen enkel effect op het beest.

Hij beet Bob middendoor en kwam op mij af met de benen en flippers van mijn buddy die uit zijn bek staken. Bob's bovenhelft dreef weg. De haai begon mij te omcirkelen en kwam toen weer op mij af.

Ik had echter alleen een afgeschoten harpoen van pl. m. 1,50 m. Aan het eind hiervan zit een kleine knop waaraan ik mijn speerlijn bevestig. Ik probeerde met dit einde de haai in zijn oog te rammen. Dit lukte, maar de haai sloot zijn oog. Hij kneep een wit vlies over zijn oog. Hij begon weer om mij heen te cirkelen met een afstand van niet meer dan 8 voet (2.40 meter).

Lee beschreef de haai ongeveer ander halve meter breed maar kon zijn lengte niet schatten. Nu zwom hij in een dichte wolk bloed. Hij realiseerde zich maar al te goed dat hij zonder harpoen volkomen hulpeloos was. Zijn speer stond nog steeds rechtop in de kop van de haai. Toen zag hij naast zich de harpoen van Bob Bartle drijven vlak onder de oppervlakte.

"De pijl in de kop van de haai moest hem wel pijn doen, want het krenghad nog steeds het onderlijf en benen van Bob niet doorgeslikt. Ik wilde proberen met de harpoen van mijn buddy de haai in zijn oog te schieten, maar daar het oog vlak onder de kop ligt, miste het schot en schampte over de kop af. Ik begreep zelf niet, hoe ik in Godsnaam had kunnen missen. Misschien heeft de haai op dat moment net zijn kop bewogen. Hij cirkelde echter nog steeds om mij heen en raakte plotseling verward in de lijnen van de float. De lijn aan de speer zat vast aan mijn harpoen en deze verwarde in de lijnen aan de float zodat het een warboel werd. De haai die zwart van boven was en licht van onderen probeerde nu de benen van Bob door te slikken. Ik kon duidelijk zien dat zijn kaken geheel opengesperd nog breeder waren dan zijn lichaamsdikte. Naar boven toe waren ze zeker 2 1/2 voet (75 cm) wijd.

Ik kon ook zien dat zijn tanden voor de punt van zijn neus uitstaken. Haaien kunnen als ze iets beetgrijpen hun bek helemaal naar voren brengen."

Warner zwom intussen nog steeds in de bloedwolk en er was vanzelfsprekens niets dat hij voor Bob Bartle kon doen. Er kwam een kleine Bronze Whalershark op dit drama af en cirkelde als een wilde in de rondte. Warner zwom terug en snel en kwam na 100 yards buiten de bloedwolk.

"Vanaf 150 yards kon ik als ik keek het bloed zien en de haai die verward in lijnen en float rondzwom."

Warner zwom toen snel naar de kant. Hij wilde andere speervissers waarschuwen, want sommigen wist hij, visten in de buurt.

Maar hij zag er geen, totdat hij veilig de kant bereikte.

Hij kreeg onmiddellijk hulp en ging per boot terug naar de plaats des onheils. Voordat ze de andere duikers in de buurt oppikten zagen zij de haai nog steeds verward in de lijnen rondzwemmen.

Wij visten de resten van Bob Bartle uit het water. Zijn bovenlichaam was absoluut ongeschonden vanaf de plek waar de haai hem in tweeën had gebeten. We pikten toen de in de buurt zwemmende speervissers op en gingen terug naar de kant met de stofelijke resten van Bob."

Het is aanneembaar van de gegevens van Lee Warner dat het hier een White Pointer of Great White Shark betreft. Hij had de spitse neus die zo kenmerkend is voor deze soort. Het was verder geen speciale haaiensoort die deze ervaren speervisser kon identificeren. De manier waarop het drama zich voltrok ondersteunt deze gedachte, dat Pointers rechtstreeks aanvallen, met hun bek wijd geopend. Hun dieet bestaat veelal uit zeehonden en skindivers met wetsuit en flippers, zoals deze beide duikers gelijken dus inderdaad op zeehonden. Dit zou voldoende redenen hebben kunnen zijn voor een haai om een aanval uit te voeren.

De daaropvolgende dag werd de wereldvermaarde expert op het gebied van haaien, Peter Goadby naar de plaats gebracht, teneinde

te trachten de haai te vangen. Ondanks een lokaas van 400 pond bloederig gehakt walvissenvlees, liet de pointer zich niet aanlokken. Andere haaien kwamen er ook niet op af. Het is heel goed mogelijk volgens Mr. Goadby, dat deze pointer koning was van deze omgeving, die geen andere haaien in zijn buurt duldt. Hij is vermoedelijk tijdelijk weggezwommen om van zijn verwondingen, aangebracht door de moedige Lee Warner te bekomen. Een gewonde haai wordt zonder pardon door zijn soortgenoten verscheurd, hoe groot hij ook mag zijn. Misschien hebben zij hem al te pakken gehad voordat hij uit de verwarring van de lijnen loskwam, en aangelokt door het bloed van de arme ongelukkige Bob Bartle. Hoewel, tenzij de haai dood is, waarschuwde Mr. Goadby om deze plek niet meer te bevissen, daar er een heel goede kans bestaat dat indien de haai dus nog leeft, hij wederom deze plek zal opzoeken op jacht naar nieuwe prooi.

Redactionele noot:

Laten wij hier op Curacao en omgeving hopen dat wij bespaard zullen blijven van zulke drama's. Ik wil echter nogmaals er met nadruk op wijzen dat duikers haaien, en hiermee bedoel ik alle soorten met rust moeten laten. In het bovenvormelde geval was er dus niets met rust te laten, want de haai viel zonder meer aan. Helaas zijn er hier nog duikers, die ten koste van een beetje persoonlijke roem en eer de haaien zien als een jacht-object. Het is gekkenwerk om een haai, van welke maat en soort ook aan te vallen alleen om voor anderen een goede indruk te maken. In het bovenomschreven geval blijft de haai met een speer in zijn kop rustig verder zwemmen en overwoog wellicht een aanval op Lee Warner. Laten we tenminste zoveel begrip hebben voor onze veiligheid en die van onze buddy, dat de haaien zonder dat we ze aanvallen, een constant gevaar betekenen voor de duiker en dat we ze niet tot een aanval hoeven te dwingen. Ik weet dat dit maar voor enkele soorten zo is, maar ALLE HAAIEN ZIJN ONBEREKENBAAR en we dienen ze dus met rust te laten.

Dick Hoogerwerf.

N.B. Ik wil er tenslotte nog op wijzen dat het stimuleren van het schieten op haaien in speerviswedstrijden, NIET STROOKT met INTERNATIONALE VEILIGHEIDSMATREGELLEN. Een gewonde haai die voor een team op de vlucht gaat, kan morgen een andere duiker aanvallen. Dit is niet bedoeld als kritiek, maar door verkregen gegevens is gebleken dat deze mogelijkheid bij haaien voorkomt.

D. H.

Na dit bloederige Australische drama een Nieuwjaarsboodschap van onze onvolprezen Penningmeester.

NIEUWJAARSBOODSCHAP VAN DE ASDA-PENNINGMEESTER.

Nadat de Algemene Leden Vergadering van 3 oktober 1967 zich en bloc dol enthousiast achter de contributieverhoging schaarde, en deze zonder meer van Fl. 2,50 tot Fl. 3,50 verhoogde, wil ondergetekende de inning hiervan enigszins vereenvoudigen.

Is Fl. 3,50 per maand maar een kleine druppel op de gloeiende plaat van het maandelijkse huishoud-sport-budget, het wordt een pijnlijke handvol, als het oploopt naar een half jaar of meer. Dus,.....laat ons saneren.

Ongetwijfeld zijn er meer leden die een giro-rekening hebben, dan zich momenteel laat aanzien. Vandaar dat ons streven is gericht op een maandelijkse (of anderszins) automatische overschrijving van de ASDA-contributie.

Derhalve is hierbij, in een poging om dit te bereiken, een automatisch overschrijf formulier ingesloten, dat overigens nog slechts invulling van enige bijzonderheden behoeft.

Het machtigingsformulier kan doodgewoon in een van de bekende blauwe girobussen worden gedeponoord.

Voor hen die niet over een giro rekening beschikken wordt een dergelijke vereenvoudiging van betaling in het algemeen ten sterkste aanbevolen.

Geruchten doen de ronde, dat de 3000-ste giroklant van een niet nader te noemen reisbureau een enkele reis naar 1000 voet diepte mag maken. Een gokje waard dus.

In de hoop dat deze Nieuwjaarsboodschap van de penningmeester, niet onverhoord in de prullenbak zal glijden, verblijft hij, zoals altijd met de meeste hoogachting op hetzelfde gironummer van altijd t.w. 122238.

Bill van Loon.

Naschrift Redactie.

Geruchten doen de ronde, dat een ieder die 10 nieuwe giro-rekeninghouders aanbrengt een complete Scubaduikuitrusting ontvangt van een niet nader te noemen firma in duikartikelen.

Mr. Roddel.

BESTUURSNIEUWS.

Daar het bestuur in de maand November op enigszins onsympaticke manier verschillende verwijten is gemaakt, was het enthousiasme van de hierbij niet betrokken bestuursleden, aanmerkelijk gedaald. Het Bestuur heeft echter eensgezind besloten deze onverkwikkelijke zaak snel in de doofpot te moeten stoppen, nadat alle verwijten snel waren verwaterd in een kleine samenkomst. Dit is een reden geweest dat het bestuur in deze maand geen vergadering heeft belegd, teneinde de verhitte gemoederen weer enigszins te laten afkoelen en nu er dus over en weer geen : " HARD FEELINGS " zijn blijven hangen nemen we de zaak weer met nieuwe moed ter hand.

Een speciale wens voor het nieuwe jaar is echter, dat de verstandhouding van de leden t.o.v. het bestuur, en van de bestuursleden onderling zich nog zal verbeteren, daar dit bij tijd en wijle wel eens iets te wensen overlaat.

Gebruik de tijd die verspilt wordt aan ongegronde kritiek bijvoorbeeld om het ASDA-Quikblad in stand te houden. Dat is veel nuttiger en we zitten te springen om kopie. Het zijn nog steeds een heel klein aantal mensen die het krantje in leven houden. Bon Anja i tur cos bon.

Wat er met de Skindiver aan de hand is, is ook ons een raadsel. De voorzitter ontving slechts een exemplaar van elke uitgave t/m November, maar het normale aantal van 35 stuks werd niet ontvangen. Twee brieven, waarvan de laatste met een bijzonder boze aanmaning meldende dat ons toch al te lange geduld, nu grotendeels in opgeleerd, zijn verzonden, maar Petersen Publishing zwijgt op alle fronten. Er zal niets anders opzitten dat een derde brief, waarin wij een ULTIMATUM stellen teneinde deze jongens te laten zien, dat we het niet helemaal eens zijn met hun handelwijze.

Op 19 November zwommen enige ASDA-getrouwen de eerste oriëntatie duik, als voorbereiding voor de kunstmatige riffen. Een kreeft, een patachi en een bijna niet te geloven, kleine Jacupeper aan de Zuidkant, sneuvelden tijdens deze tocht. Het stuk Flamboyantbeach hotel tot Hala Canoa werd afgezwommen. De gegevens vielen een weinig tegen, daar de kust van ons duikparadijs vrij stijl is en dat zou wel eens kunnen veroorzaken, dat de autowrakken aan de rol gaan. We zullen echter nog twee stroeks uitzwommen begin volgend jaar tw. Hala Canoa- Marietje en Pepsi Cola Plant- Hilton hotel. We rekenen niet alleen op de reeds ervaren "spotters" maar ook op de andere ASDA-leden. De lucht wordt gratis verstrekt. Dat kunstmatige riffen niets moders zijn blijkt uit een oud geschrift, dat werd opgedoken door onze penningmeester Bill v. Loon. Deze man is DE MEDEWERKER van dit we zouden haast zeggen EENMANSBLADJE, hetgeen dus inderdaad de zweem zou kunnen wekken van " DICTATUUR ". Maar gelukkig stuurt deze trouwe medewerker ons direct zijn gegevens en dit ergens op Bullenbaai opgedoken stuk uit het logboek van Jules Verne is al weer eens een bewijs, dat er niet veel nieuws onder de zon is, ook al schijnt deze elke dag.

HOE JULE VERNE VANUIT ZIJN DUIKBOOT NAUTILUS ENKELE ASDA-WAGENS ANNO 1972 ONTMOETTE.

In het logboek van de "NAUTILUS" stond geschreven,
Wij kwamen op onze tocht de Zuidkust van Curacao tegen,
Was elders in dit Caraïbisch gebied,
de koraalformatie zoals de natuur dit schiep,
Hier zag ons oog verschillende punten,
'n Verkkersopstopping met weergaloze stunts.

Een grote Plymouth en een witte Cortina,
Zaten in elkaar als een Boeddha uit China,
Een groene race-kar extra zwaar in de kreukels,
Bood nog slechts plaats aan wat Masbangu peuters.
Twee volkswagens hadden ook een D.O.W. gehad,
En lagen voor pampus op hun gat.
En Peugeot stond netjes rechts geparkeerd,
Kennelijk had de eigenaar hem dat vroegtijdig geleerd,
En in een grote donkergroene Chev,
Zat nu een Jew fish, lekker op dreef.
Was zij er destijds jeudig in gekropen,
Gewacht werd nu op een duiker met een blikopen(er)
Verder even beneden de blauwe rand,
Hingen twee Renaults van de Garage Brandt,
Mogelijk als een reclamestunt gezonken,

Zaten er nu grote kreeften in te pronken.
Op een stuk brandkoraal was in duidelijk schrift te zien,
"Duikers, voor de sleutel, GrootKwartierweg veertien",

Zo te zien, concludeerde ouwe Jules zijn log-betoog,
Staan er hier niet veel auto's aan de wal meer droog,
Mogelijk is dit zootje 'n geschenk van het eiland aan de visse,
Of heel misschien zijn het zelfs kunstnatige riffen.

Bill v. Loon.
(Wie wilde 'n Limmerickje).

Nu een Limmerickje kan er altijd nog wel bij :

Twee duikers wuit het dorrepje Lozen,
Harpoeneiderden onderwater 10 matrozen,
Ze kwamen voor het gerecht,
Het pleit was gauw beslecht,
Een vreemd geval van STIKSTOF-NARCOSTE.

Dick Hoogerwerf.

----- PERSONALIA.

Nog steeds ontbreken logio geboortedata van onze trouwe ASDA-leden.

Op 7 december 1967 werd ons lid Post verblijd met een nieuwe familie-aanwinst t.w. MICHAEL ALLAN. We kunnen slechts de hoop uitspreken, dat hij begint een weinig zout water in de zuigfles te doen, teneinde deze nieuwe duikersspruit hieraan vast te doen gewennen.

Hartelijk gefeliciteerd, evenals mevrouw Post en Patricia.
(Zwenvinnen zijn ook in baby-maten verkrijgbaar).

----- LEDENDRUKMETER.

Als nieuw lid wil toetreden Dr. Tom Bockhout (moby Dick leerling)
Op de eerstvolgende bestuursvergadering zal over hem worden beslist. De Penningmeester zou echter op mijn voorspraak al het inloggeld kunnen gaan innen op de Pater Eeuwensweg 46.

INTERNATIONAAL nieuws.

De uitslagen van de speerfis wereldkampioenschappen te Cuba, waarbij Nederland 16 e werd en niet 15 e volgens de Nederlandse kranten.

1. Cuba	459	vissen	1605	kilo
2. Frankrijk	430	"	1256	"
3. Spanje	399	"	1236	"
4. Joegoslavië	351	"	961	"
5. Italië	338	"	929	"
6. Australië	302	"	716	"
7. Zuid Afrika	246	"	693	"
8. Malta	220	"	705	"

9. Japan	199	vissen	589	kilo
10. Bulgarije	187	"	593	"
11. Engeland	226	"	541	"
12. Monaco	218	"	494	"
13. Portugal	204	"	505	"
14. Zwitserland	145	"	476	"
15. Luxemburg	139	"	457	"
16. Nederland	139	"	391	"

Etcetera.....

T/m no. 29.

In totaal werden maar liefst 5673 vissen geschoten. Stel je eens voor, bijna 200 vissen per team. Als wij er hier 20 halen is het een groot wonder.

Het is alleen zo jammer dat de ANTILLEN op zulke evenementen ontbreken.

De ASDA- is weliswaar een Scuba-duikvereniging, maar wij hebben hier van Internationale wedstrijden gehouden, maar slechts een maal is de Antillen naar Miami geweest en wonnen toen de eerste prijs. Ik ben er meer dan van overtuigd, dat de Antillen op CUBA zeker tot de eerste vijf zullen behoren. Als er maar vis is, dan zullen wij wel laten zien dat we ze kunnen vangen.

Mogelijk kan dit een vonkje zijn dat nog ligt te sneulen in het praktisch uitgedoofde internationale speervissen, maar met een beetje gunstige wind zal misschien de kampioensvlam (wereldkampioen wel te verstaan) weer oplacienna. Zegt het voort.

Wist U dat vissen geen vaste grootte hebben, maar indien ze in het leven blijven ook steeds blijven groeien?

Wij mensen bereiken dus een bepaalde grootte die we niet overschrijden, maar vissen groeien steeds door.

Zo'n caranja die op Kl. Curacao zwemt van een paar meter is dus een letterlijke OUWE TAAIE.

In Brazilië komt een visje voor die de slechte eigenschap heeft door de kieuwspleten van vissen naar binnen te glippen en daar op hun voedsel te parasiteren. Het diertje wordt "CANDIRU" genaamd. De Brazilianen zijn ontzettelijk bang voor deze candiru, want als het beestje eenmaal is binnengeslipt zet het zijn stekels uit en kan dan niet meer eruit.

Vandaar de angst der Brazilianen, dat het beestje het menselijk lichaam zal binnendringen.

Een waarschuwing dus voor alle ASDA-leden, die naar Brazilië gaan. Trek een nauwsluitende zwenbroek aan.

Voor SKIN- en SCUBADIVING - MOBY DICK .DUIKCURSUS.

Telefoon: 36546 - adres ANASAWEG 18.
